

I N D E X

PRAECIPVARVM, ET NOTABILIVM RERVM, AC SENTENTIARVM, Quæ in hoc Opere continentur .

Prior numerus paginam : Alter verò columnam indicat .

A

Abagarus .

BAGARVS Rex scripsit epistolam ad Christum, qui ad eum respondit. 377.1.c
Iudas Thadæus missus à Christo ad Regem *Abagarus*. 377.1.c

Abraham .

Decimas soluendo Abraham quid ostendit. 143.1.d
Decimati in Abraham qui fuerint. 143.2.c
Decimæ *Abrahæ* signa fuerunt obligationis laicorum, & clericorum. 145.2.a
Abraham videndo tres viros, qui sibi apparuerunt, intellexit mysterium Trinitatis. 381.2.d
 Ex tribus viris, qui apparuerunt *Abrahæ*, vnus erat Dei Filius secundum Magistrum historiæ. 382.1.a

Absolutum .

Absoluta in diuinis transeunt in substantiam. 15.2.d

Abstractio .

Abstractio secundum esse reale, & formale. 216.1.d

Acceptatio .

Acceptatio personarum quid sit. 625.2.b

Accidens .

In accidentibus non est ratio personalitatis. 205.2.b
Accidentium collectio est in natura humana tanquam in subiecto, non tanquam in supposito. 246.2.b
Accidentia quomodo esse dicantur in persona Verbi 268.2.b
Adueniens alicui post eius esse completum est accidens: quomodo intelligatur. 275.2.b
Accidentia duo realia eiusdem speciei in eodem subiecto esse non possunt. 338.2.a
Accidens non constituit personam. 461.1.b
Accidentia eadem numero non manent in corpore viuo, & mortuo, sed specie. 565.2.c
Accidens non se extendit ultra suum subiectum, sed bene ad aliud obiectum. 605.2.b
Accidentium tria genera. 605.2.a

Actio, & Actus .

Actio competens patri, & matri in generatione prolis. 167.1.a
Actio, & passio sunt idem in actione transeunte, & vtraque est in passio. 190.2.b
Actiones diuinæ immanentes, & transeuntes. 216.2.a
Actio, & passio sunt vna, & eadem res. 292.1.c
 In actione transeunte tam actio, quam passio est in patiente. 293.1.a
Actio cuiuslibet creatura prima, & immediata est accidens. 392.2.c
Actio qualibet quantum ad modum agendi specialiter competit Filio. 429.1.d
Actiones, & passionis omnes in Christo erant tribuenda supposito. 483.2.c
Actus intelligendi assimilatur, & actus amandi transformatur. 497.2.b
Actio calidi in humidum dupliciter intelligitur. 514.2.c
Actus solus in patria propter eius perfectionem faciet id, quod in via faciunt habitus, & actus simul. 610.1.a
Actus generantes habitum sunt incompleti, sequentes habitum sunt completi. 633.2
Actus morales incipiunt à fine, & terminantur ad finem. 635.1.b
Actus indifferens, si sit ex malitia, transfertur in aliam speciem, & fit mortale peccatum. 640.1.c
 In fine actionis, & passionis patiens potest esse simile agenti. 643.1.c

Adam .

Adæ ante peccatum fuit reuelatum incarnationis mysterium. 47.1.c
Anima *Adæ* non fuit creata cū Angelis. 66.1.c
Adam si stetisset, filios cum originali iustitia generasset. 98.1.b
Adam perdendo iustitiam originalem non fuit absolutus à debito habendi eam. 100.2.b
Adæ productio fuit miraculosa. 127.1.c
Formatio corporis *Adæ* fuit miraculosa etiam ex parte materia: corporis autem Christi ex parte materiae fuit naturalis. 129.1.c
Filij aliorum sunt ab *Adam* materialiter duobus modis. 139.1.d
Principium actiuum, & passiuum generationis reducitur ad *Adam*. 138.2.d

I N D E X .

- Costa Adæ non fuit materia naturalis, sed obedientialis ad formationem Eua.* 169.1.b
- Adam si non peccasset, genuisset filios cum originali iustitia.* 433.1.d
- Adam non poterat peccare venialiter, nisi prius peccasset mortaliter.* 433.1.d
- Adam, & ab eo descendentes sunt infecti formaliter, & causaliter.* 478.2.a
- Adam in statu innocentiae poterat non mori: sed si steteret, fuisset translatus ad statum, ubi non potuisset mori.* 520.2.b
- Adam in statu iustitiae originalis non habuit gratiam gratum facientem.* 522.2.d
- Status primorum parentum erat in posse non peccare: iustorum autem etiam in posse proficere.* 523.2.c
- Adulti, ut sic non inficiuntur directe per Adam, sed bene paruuli.* 529.2.b
- Adam plus accepit, quam nos, quantum ad posse stare, nos autem plus eo quantum ad posse proficere.* 524.1.c
- Adam in quibus fuit similis Christo.* 539.2.d
- Voluntas Adæ fuit causa principalis peccati originalis.* 557.1.c
- Si Adā persistisset in innocentia quid.* 582.2.d
- Adam quomodo Deum cognouit in statu innocentiae.* 582.1.b
- Adam in tempore multa cognouit de Christo, sed nō sub ratione nostri Redētoris.* 583.2.a
- Adam habuit fidem per auditum interiorem, non exteriorem.* 583.2.d
- Adoptio.
- Vnde sperare debemus adoptionem filiorum Dei consequi.* 36.2.c
- Adoptio filialis est ex gratia habituali illis, qui non sunt filij naturaliter.* 183.1.c
- Adoptio quō translata est ad diuina.* 422.1.a
- Adoptatus in filium dicitur Deus gratiose.* 422.1.b
- Homo in gratia dum est viator est Deus in spe, qui si persistat, in patria erit Deus in re per gratiam adoptionis.* 422.1.c
- Adoptionis Dei, & hominū similitudo.* 423.1.d
- Adoptio ratione principalis actionis specialiter conuenit Patri, ratione modi agendi Filio, & ratione rei actæ Spiritui S.* 428.2.c
- Adoptio quantum ad rem actam competit Spiritui Sancto.* 429.2.b
- Adoptionis gratia absolute refertur ad omnes personas diuinas, ut donum refertur ad Spiritum Sanctum.* 430.1.a
- Ad adoptionem quid requiritur.* 432.1.b
- Adoptandus non debet esse hæres per naturam.* 433.1.c
- Adorare, & Adoratio.
- Purpuram Regis qui adorat, Regem adorat in purpura.* 368.2.b
- Eadem adoratur ut Regis persona.* 369.1.a
- D. Ioannes qua adoratione voluerit Angelum adorare.* 382.2.c
- Adorantes hostiam consecratam sufficit habitualiter habere intentionem ad istam conditionem, si ibi est Christi corpus.* 383.1.c
- Vestigium non ponit aptitudinem ad virtutem, sicut imago, ideo vestigium non adoratur, neque irrationabilia, in quibus vestigium reperitur.* 397.2.c
- Adoratione eadem adoratur Verbum, & humanitas assumpta.* 435.2.c
- Nomini Christi quomodo omne genuflectatur.* 435.2.b
- Aegidius.
- Aegidij libellus contra fantasticas opiniones Petri Ioannis Ord. Minorum.* 91.1.d
- Aegidij Tractatus de formatione corporis humani fuit compositus ad instantiam cuiusdam nobilis.* 119.2.b
- Aequiuocatio.
- Aequiuocationes multa sunt in ordinatione predicamenti substantia per Porphyrium facta.* 242.2.d
- Aer.
- Aeris illuminatio, species coloris in medio, earum receptio in oculo, & visio sunt in eodem instanti temporis: sed natura se precedunt, & subsequuntur.* 81.1.a
- Aeternitas, & Aeternum.
- Aeternitas mensurat esse, & tempus mensurat motum.* 329.1.c
- Aeternum non potest proprie habere causam.* 446.1.b
- In diuinis non sunt plures aeterni substantiue, sed adiectiue.* 471.2.d
- Agere.
- Agere, efficere, & causare, non proprie ponuntur in diuinis.* 164.1.d
- Agere presupponit esse.* 175.2.d
- Discrimen inter facere, & agere.* 185.2.c
- In quolibet agente per intellectum, & voluntatē est actio immanens & transiens.* 189.2.b
- Agere non est natura, sed suppositi.* 374.2.c
- Res sic se habet ad esse, ita & ad agere.* 385.1.c
- Natura diuina competit per se esse, & per se agere.* 385.1.d
- Idem in seipsum quomodo per se agere possit.* 514.2.d
- In Christo fuit singulare ut quælibet potentia permetteretur agere, quod suum erat.* 513.1.d
- Agens & materia quomodo se habeant in expulsiōe, & introductione formæ.* 521.2.a
- Agens naturale, expoliando formas inducit, & inducendo expoliat.* 549.2.c
- Agere presupponit esse: & modus agendi modum essendi.* 604.2.b
- Deo speciale est, ut nihil agat ita mediatē, quod non agat etiam immediatē.* 619.1.a
- Agere opera vitiorum est imprudētia.* 629.1.c
- Agere ultra suam speciem, ut organum, non est inconueniens.* 633.1.c
- Alimentum.
- Alimentum in principio est dissimile, in fine fit simile alito.* 141.2.a
- Amare, & Amor.
- Amans vult se coniungere amato, & fieri idem quod ipsum.* 498.1.a
- Amans

I N D E X.

- Amās non permittit, quōd amans sit sui ipsus, sed cogit amantem esse rei amata.* 498.1.d
Vnire, & transformare amori appropriantur. 498.1.c
In intelligendo est motus rei ad animā: in diligēdo autē est motus animae ad res. 498.2.a
Intelligere origine praecedit amare. 499.1.a
Ad scire sufficit assimilatio, sed ad amare requiritur transformatio. 623.2.b
Verus amor quomodo causat accelerationem doni. 49.1.c
Amor est primum donum. 421.2.c
Intrat amor, ubi foris stat scientia. 499.1.d
Vnio per amorem in patria erit perfectior, quā vnio per intellectum. 499.2.b
Amor difficilia, & impossibilia facit dulcia, & facilia. 609.2.a
Amor est virtus vnitiua. 623.1.d
Amor transformat. 623.1.d
 Analogia.
Analogia inter Deum, & creaturas. 391.2.a
 Angelus.
Angeli peccatum irremissibile. 68.2.c
Annunciatio fuit facta per Angelum infima Hierarchia. 130.2.d
Angelum annunciare debuisse Verbi incarnationem fuit conuenientius. 130.1.c
Angelorum officium. 131.1.a
Angelus quomodo vnitur corpori assumpto. 274.2.a
Intelligentia ex eo, quod non habet esse receptum in materia, dicitur aliquo modo infinita: tamen quia habet esse receptum in natura simpliciter dicitur finita. 507.1.a
Angelus non potest assumere naturam aliam in unitatem sui suppositi, quia eius suppositum est finitum. 412.2.d
Deus non solum homines, sed etiam Angelos per gratiam adoptionis sibi adoptat in filios. 422.1.a
Angelus cognoscit se per essentiam suam, alia a se per species aliorum. 422.2.b
Ad Angelos non fuit missus Dei Filius in carnem, sed in mentem. 434.2.a
Angeli (dato etiam quod essent creati in gratia) adhuc prius intelliguntur non filij adoptiui, quā filij. 436.1.c
Angeli non sciunt omnia futura. 494.2.b
Angelus in passione confortauit Christum non instruendo, sed obsequendo. 495.1.b
Puri homines ab Angelis illuminantur, nō autē Christus, qui fuit Deus, & homo. 495.1.a
Christus quomodo minoratus ab Ang. 495.2.d
Virtus intelligentiae mouentis orbem qua sit 507.1.a
Angelus fuit missus ad Christum, nō ut ipsam instrueret, sed ut ei obsequeretur. 513.1.c
Comestio Angeli figuratiua, Christi autem vera. 572.1.b
Angeli sunt proximi nostri. 616.1.a
 Anima.
Medicorum opinio de infusione animae in corpus. 88.1.a
Anima Christi plura videbat in Verbo, quā aliquis Angelus. 513.1.b
Animae rationali non competit intelligere cum discursu secundum se. 12.2.c
Animae rationalis productio quomodo non dicitur simpliciter creatio. 66.1.b
Anima quomodo vnatur corpori, vt forma, & vt motor. 77.1.b
Anima quomodo dicatur primum mouens, nutriens, sentiens, & generans. 77.1.c
Si Deus nō infunderet animam in corpus sufficienter dispositum, esset miraculū. 133.2.d
Miraculum esset, si in corpus perfectē organizatum Deus animā nō infunderet. 334.2.d
Anima non intelligit, sed homo per animam. 134.1.a
Anima dispositiua est ab homine. 138.1.c
Anima beata habet inclinationem ad corpus. 199.1.d
Anima intellectuua essentialiter est à Deo per creationem: ab homine autem per corporis dispositionem. 334.2.c
Anima intellectuua continet virtualiter omnes alias formas sibi inferiores, in homine ipsam animā in introductione praecedentes. 553.1.b
Anima quomodo dicatur forma corporea, & spiritualis. 557.2.b
Corpus non habet ab anima esse graue, vel leue formaliter, sed effectiue. 557.2.c
Anima intellectuua vt forma dat esse corporeum, vt spiritus dat esse animatum anima intellectuua. 557.1.a
Anima in quantum forma immediatē vnitur materiae, ita tamen vt in eodem instanti inducantur diuersae dispositiones organorum, & complexiones diuersis potentij organici seruientes. 558.2.d
Anima Christi per virtutem Dei infinitam inducā fuit in Christi corpus in eodem instanti, in quo inducā fuerunt dispositiones. 567.2.d
Anima nostra multum temporis ponit in ignorantia, & parum in scientia. 588.1.d
 Apex.
Apex, & iota quid significant. 42.1.b
 Appetitus.
Appetitus sensitiuus quomodo in res feratur. 631.1.a
 Apollinaris.
Apollinaris dixit Christum non habuisse sensum, & intellectum à corpore, & ab anima, sed in Deo. 54.1.d
 Arius.
Ariani dixerunt Christum habuisse corpus caeleste. 54.1.c
Arij error. 161.2.d
Ary barefsis. 451.1.c
 Armiger.
Asinus potest gerere arma, sed non potest dici armiger. 419.1.b
 Artificialia.
Quomodo tota substantia artificialium sit materia. 354.1.c
 Assu-

I N D E X .

- Assumere, & assumptio.**
- Veniens ad se potest dici unitum, sed assumens non potest dici assumptum.* 196.2.a
- Assumere aliquid quot modis dicatur.* 211.2.a
- Assumere dicit, vel actionem, vel terminum actionis.* 248.2.b
- Assumi potest aliquid in eodem instanti, in quo habet esse.* 89.2.b
- Assumi quid sit.* 249.1.a
- Assumptionis nature create quidditas in quo consistat.* 70.1.b
- In assumptione carnis à Verbo non fuit propriè motus.* 89.2.c
- Assumptionis, & unionis discrimen.* 195.2.a
- Assumptio importat actionè ex parte assumentis, & ex parte assumpti passionem.* 196.1.c
- Assumptio dicitur via ad unionem, quæ est terminus assumptionis.* 196.1.a
- Assumptio est prior unione.* 196.1.b
- Assumptio activè non potest competere, nec nature, nec supposito creato.* 248.2.d
- Attributum.**
- Attributa præsupponunt essentiam.* 160.1.a
- Auarus.**
- Auarus qui dicatur.* 630.2.c
- Authoritas.**
- Authoritas, & causalitas quò differat.* 156.2.b
- Auditus.**
- Auditus triplex in via.* 581.2.a
- Augmentari.**
- Augmentari in infinitum dupliciter contingere potest.* 492.1.c
- D.P. Augustinus.**
- D.P. Augustinus nollet se dixisse Christum esse hominem dominicum.* 287.1.b
- Auicenna.**
- Auicenna opinio de spiritibus in fortu.* 152.1.b
- Auis.**
- Auis ad volandū inhabilis dupliciter.* 117.2.c
- B**
- Baptismus.**
- S***Anctificatos in utero non indiguiffe baptismo ad salutem qui dixerint.* 106.1.d
- In qualibet lege fuit aliquid loco baptismi.* 106.2.d.
- Baptismus tria operatur in sanctificatis in utero.* 107.2.b
- Baptismo in lege scripta Circūciso, in lege natura oblatio decimarū correspōdebat.* 144.1.d
- Baptizari, pœnitere, & decimari sunt actus personales.* 144.2.b
- Aqua baptismi est organum diuine materie.* 184.1.c
- Baptizatus dicitur filius aque transumptiudè, non propriè.* 184.1.c
- Baptizatus per baptismum semper recipit gratiam, si non ponit obicem.* 361.2.c
- Hereticus, vel infidelis baptizans in forma Ecclesia consueta cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, conscribet sacramentum, & verè baptizaret.* 388.1.b
- In baptismo somes peccati debilitatur, non totaliter tollitur.* 525.2.d
- Beatitudo, & Beatus.**
- Essentia Dei erit medium formale in quolibet beato ad cognoscendum Deum, & ea, quæ sunt in Deo.* 422.2.c
- Beatus quilibet in patria dicitur quidam Deus.* 422.2.b
- Beatus non videt essentiam diuinam per aliam speciem.* 423.1.a
- Ante Christi passionem Sancti in Lybno non fruebantur Deo.* 496.1.a
- Gaudium Beatorum de rebus creatis ordinatur ad gaudium de Deo.* 518.2.d
- Latro bonus eo die, quo obijt, cœpit videre diuinam essentiam.* 545.1.b
- Beatitudo perfectior in dilectione, quàm in visione.* 579.1.a
- Deus, quia unitur intellectui nostro per habitū gloria, efficitur quasi forma eius.* 611.1.b
- Beneficium.**
- Beneficia Ecclesiast. quibus conferēda.* 625.2.c
- Boetius.**
- Boetius cur fecit librum de duabus naturis, & vna persona Christi.* 204.b
- Bonum, & Bonitas.**
- Bonum est sui diffusiuum.* 61.1.d
- Bonum duplex.* 178.2.a
- Bona causata non addunt supra bonum suæ cause.* 265.2.d
- Bonorum quatuor genera, & duo genera maiorum.* 396.1.c
- Ratio dicitur potius esse adharendum bono secundum consilium, quàm bono secundum indulgentiam.* 483.1.c
- Bonitas diuina tripliciter cōsideratur.* 614.1.d
- C**
- Calor.**
- C***Alor naturalis quomodo corrumpat se ipsum.* 515.2.a
- Caro.**
- Carnales carnalia tractant.* 628.1.d
- Christi caro non potest dici incarnata.* 34.2.b
- Caro, & anima constituunt unā naturā humanam: non sic humanitas, & diuinitas.* 34.2.c
- Caro non impedit aliquā cognitionem.* 56.1.c
- Carnē sine anima, & nō mediāte anima potuit Verbum de absoluta Dei potētia accipere.* 75.1.d
- Caro dupliciter sumitur.* 79.1.b
- In carne Christi separata ab anima remansit aptitudo, & ordo ad ipsam.* 89.2.a
- Christi carnem ex purissimis sanguinibus B. Virginis fuisse formatum ostēdatur.* 119.2.c
- Caro Christi quomodo secundum Magistrum aliquo modo infecta dici poterat.* 134.1.d
- Caro Christi non fuit in Abrabā, vel in Adā secundum aliquid determinatum.* 140.1.a
- Caro Christi nunquam fuit infecta in ipso, sed in antiquis patribus.* 141.1.a
- Caro Christi quomodo dicebatur infecta in antiquis patribus.* 140.2.c
- Caro nostra simul habuit vulnus, & vulneris medicinam.* 140.2.d
- Caro Christi dicitur deificata per assumptionem, non per conuersionem.* 200.1.c
- Caro

I N D E X.

Caro Christi dicitur deificata per assumptionem, non per conuersionem. 476.1.b
 Caro Christi similis nostre quantū ad rē habitā, non quantum ad modū habendi. 477.2.a
 Causa.

Causa nomen in diuinis exponitur pro principio. 156.2.d
 Nomē cause nō est propriē in diuinis. 156.2.b
 Graeci concedentes vnā personam diuinā esse causam alterius, minus propriē loquuntur: Latini verō id negantes magis propriē loquuntur. 457.1.b
 Effectuum perfectiones per amplius sunt in causis. 601.1.b
 Efficiens non semper nobilius effecto. 634.1.d
 Causa prima ad omnem effectum primō venit, & ultimō recedit. 619.2.a
 Charitas.

Charitas quomodo dicatur infinita. 492.2.a
 Charitas dicitur quasi forma fidei. 531.2.b
 Charitas facit nos expeditos in agēdo. 591.2.a
 Charitas quomodo potest dici substantia. 605.1.b
 Charitas quomodo dicitur maior omnibus alijs virtutibus. 606.2.a
 Charitas increata, & creata. 612.1.b
 Charitatis modus est nō habere modū. 613.2.d
 Charitas facit nos in Deum tendere. 623.1.b
 Charitas vnit nos Deo. 623.1.c
 Signum magnum, quod homo sit in charitate quodnam sit. 623.2.d
 Charitas facit nos gaudere de Deo. 623.2.c
 Charitatis effectuum ordo. 624.1.a
 Oculus mentis nostra per charitatem purgatur. 628.2.a
 Christus.

Christi plures esse non possunt. 92.2.a
 Christus quo sēsu dicatur primogenitus. 60.2.c
 In Christo Iesu non est communem speciem accipere. 57.2.d
 Christus quomodo redemit eos, qui sub lege erant. 51.1.d
 In triduo mortis Christi si quis consecrasset, confecisset corpus sine anima. 55.2.b
 Christus quomodo dicatur factus. 50.2.c. quomodo sub lege. ibid.d
 Christus prohibens, quod lex antiqua permittebat, perfectius adimpleuit legē Dei. 50.1.c
 Christi aduentus in carnem quomodo dicatur plenitudo temporis. 49.2.d
 Christus si haberet duas humanitates, posset dici duo homines, nō autē duo humanata. 30.1.d
 Christus non dicitur duo simpliciter. 28.2.b. 29.2.c
 Christus ratione humanæ naturæ dicitur verē suppositū humanū, & persona hum. 28.2.d
 Christus in triduo an potuerit dici anima, vel caro. 82.2.d
 Christus secundus Adam. 100.2.d
 Christus dicitur ex semine Dauid. 121.2.b
 Christi generatio fuit miraculosa simpliciter, & naturalis secundum quid. 127.1.d

Christus si esset ex materia alterius generis ab ea, de qua sunt ceteri homines, esset homo æquiuocē. 132.2.c
 Christum habuisse corpus cœleste, asserere, est hereticum. 132.2.b
 Christus quō de cœlo venisse dicitur. 140.2.a
 Christus dicitur fuisse in Adā quātū ad corpulentā substantiā propter B. Virg. quæ descendit ab Adā per virtutē seminalem. 141.1.c
 Christus dicitur sanctificatus sanctificatione creata, & increata. 146.2.d
 Christus quomodo proficiebat sapientia, & gratia. 147.1.d
 Christus quō dicitur sanctific. 147.2.d. & seqq.
 Christus totus est sub vtraq; specie sacr. 151.2.d
 Christus stetit in utero Virginis ab octaua Kalendas Aprilis, vsque ad octauo Kalendas Ianuarij. 153.1.d
 Christus non est filius Spiritus Sancti. 162.1.a. & seqq.
 Christus propriē creatura dici non potest, sed determinatiuē. 165.1.a
 Christus vt Deus non potuit mereri incarnationem. 175.2.b
 Incarnatione Christi satisfactum est pro tota natura humana, quæ est quodammodo infinita. 176.2.c
 In Christo secundū quod homo non potuerunt precedere merita incarnationis. 175.2.d
 Christotocōn non dicitur B. Virgo eo modo, quo ponebat Nestorius. 173.2.c
 Christi incarnatio principium omnis meriti. 176.2.d
 Christus per gratiam vnionis potuit mereri, quamuis illa fuerit ei naturalis. 181.2.c
 Christus non est filius adoptiuus. 183.1.b
 Christus non dicitur filius Spiritus S. 184.1.b
 Christus dicitur diuina gratia corporaliter repletus. 184.2.d. & seqq.
 Christus fuit ex semine Dauid remotē, non proximē. 185.2.b
 Christus dicitur genitus secundum naturam, & supra naturam. 218.1.b
 Christus qua virtute nudis pedibus super aquas ambulauit. 218.1.d
 In Christo sunt plura supposita loquutionis, sed vnū tantum suppositū reale. 245.2.c
 Quomodo dicatur Christum fuisse ab æterno. 249.2.d
 In Christo forma sumitur pro natura, & aggregatum pro supposito. 252.1.a
 Christus quid significet. 253.1.a
 Christus est plura neutraliter, non autem plures masculinē. 255.2.b
 Deitas Christi est ipse Christus. 255.1.c
 Christus masculinē est omninō vnus; neutraliter potest dici plures, non simpliciter, sed secundum quid. 255.2.c
 Genus neutrum, & masculinum conceditur de Christo in predicatione, & de natura diuina, non autem de natura humana. 255.1.b

I N D E X.

- Christus est aliquid, & aliquid.* 250.2.c
Christus non est plura, sed in ea sunt plura.
fol. 256.2.c
Christus est ubique totus, non autem ubique
totum. 257.2.a
Christus non est plura simpliciter, sed secun-
dum quid. 257.2.c
Ex diuinitate, & humanitate in Christo non
constatur tertiu natura. 273.1.a
Christus ut homo, non est sua humanitas, sed
ut Deus est sua Deitas. 276.2.a
Christus de potentia Dei absoluta potuisset as-
sumere humanitatem in sexu muliebri, non
autem de potentia Dei ordinaria. 278.
 2.b
Christus assumpsit naturam nostram in ato-
mo. 278.1.b
Christus est homo uniuocè cum alijs. 288.2.a
Christus ex duplici principio duxit originem.
fol. 329.1.a
Christus dicitur nasci ratione humanae natu-
re, ipsa tamen humana natura non nasci-
tur. 320.2.b
Christus respectu principij actiui miraculose
fuit conceptus, & fuit in eius conceptione
triplex miraculum. 349.1.a
Christum post resurrectionem intrasse ad di-
scipulos in coenaculum ianuis clausis, non
fuit miraculum ob dotem subtilitatis. 349.
 2. d
Christi exitus ex utero fuit miraculosus, non
autem eius natiuitas. 350.1.a
Christus est uniuocè, & essentialiter homo cum
alijs hominibus. 372.1.c
Quomodo Christus dicatur Rex mundi, &
B. Virgo dicatur Regina mundi. 380.1.d
Corpus Christi est prius mente adorandum,
postea ore manducandum. 398.2.b
Christus Dominus ab Oriente veniet ad iu-
dicium. 388.2.b
Christus est in predicamento substantia. 410.
 2. a
Christus non est persona ut homo, neque ut hic
homo, sed ut Deus. 413.1.a
In Christo sunt plura indiuidua, quomodo
intelligatur. 414.2.d
Christus ut homo, est subiectum accidentium
indiuiduantium, non autem indiuiduum.
 416.2.a
Christus ut sit hic homo, non requiritur, ut
sit indiuiduum, sed sufficit, ut habeat hanc
humanitatem. 416.1.d
Christus ut Deus est Persona, Indiuiduum,
Suppositum, Res natura, Hypostasis, &
Particulare. 417.2.c
Christus secundum quod homo est Filius Dei
non adoptiuus, sed per gratiam unionis:
alij homines dicuntur filij Dei per gratiam
adoptionis. 428.2.a
Christus ut Deus, est filius solius Patris, ut
homo est filius totius Trinitatis. 427.1.b
Christus non dicitur filius adoptiuus propter
eius excellentiam. 433.2.d
Christus quomodo sit filius Virginis natura,
& gratia. 449.2.b
Christus simpliciter creatura dici non potest.
 461.2.a
Christus sic est homo, quod non est sua huma-
nitas. 465.1.a
Christus non dicitur creatura simpliciter, sed
in eo quod homo. 474.2.a
Christus simul fuit in unum a. & pauper.
 475.2.b
Christus dedit Spiritum Sanctum ut Deus,
non ut homo. 476.1.a
Christus dicitur natus secundum naturam, &
supra naturam. 477.2.b
Christus nec originale, nec actuale peccatum
habuit. 478.2.c
Christi caro dum fuit actu caro Christi non
fuit injecta. 479.1.b
Christi caro non fuit infecta in Christo, sed
in antiquis patribus. 479.1.a
Christus manifestando suam gratiam, & sa-
pientiam reducebat homines in Deum. 491.
 1. c
Christus sanctificatus est non augmentatiue,
sed negatiue. 492.2.c
Anima Christi omnia videbat in Verbo scien-
tia visionis. 494.2.d
Christus caput nostrum. 495.2.c
Christus, quia non fuit purus viator, ideo non
dicitur minor Ioanne. 495.1.a
Anima Christi non aequatur Verbo, nec in
numero scitorum, nec in limpitudine scien-
di. 506.2.c
Christus non fuisset passus, si homo non peccas-
set. 510.2.b
Christus cur non habuerit Angelum custo-
dem. 513.1.a
Sacerdotium Christi fuit causa sacerdotij Le-
uitici. 541.2.d
Christus in triduo habuit idem numero cor-
pus simpliciter ratione suppositi diuini.
 552.1.b
Christus non habuit cognitionem per fidem,
sed per lumen gloriae. 580.2.b
Christus propria virtute ascendit ad caelos.
 572.2.c
Christus principaliter missus ad Iudaeos, mi-
nus principaliter ad Gentiles. 599.1.d
 Christianus.
Bonus Christianus dicitur Dei seruus amoris,
non timoris 290.2.c
 Clericus.
Clerici obligantur ad erogandum eleemosy-
nam pauperibus. 144.1.c
 Caelum.
Caelum, & terra quomodo transibunt. 42.
 1.a
Caelum fuit apertum post Christi passionem,
 63.2.a

I N D E X.

- Caelum non est primum mouens simpliciter, sed primum alterans.* 148.1.c
- Cognitio.
- Velaminibus anagogicis ducimur ad Dei cognitionem.* 406.1.a
- Cognitio accidentium secundum nos precedit cognitionem substantia.* 202.2.c
- Aenigmatica cognitio habet gradus.* 583.2.b
- Compassio.
- Compassio per affectum, & per effectum.* 115.1.c
- Compositio.
- Negans compositionem potentia, & actus essentia, & esse in creatura, negat ipsam esse creaturam.* 222.2.a
- Non fit, neque destruitur nisi compositum.* 222.1.d
- Compositio est causa quare natura aliqua non predicetur de suo supposito.* 230.1.c
- Compositio personae Verbi diuini dicitur dignatiua, & exigitiua.* 265.1.d
- Compositio personae diuinae potest stare cum summa simplicitate.* 266.1.a
- Compositum est illud, quod ad intellectum eius plura requirit.* 267.2.a
- Compositio triplex in Christo.* 268.1.a
- Compositio in supposito Christi explicatur.* 269.1.b
- Compositum magis est suppositum diuinum in Christo, quam fuisset suppositum humanum, si natura humana illud habuisset.* fol. 269.1.d
- Compositio in Christo non dicit mutationem in singulis componentibus.* 270.1.d
- Compositio ex his, & compositio huic.* 425.2.d
- Conceptio.
- Conceptio Christi habuit aliquod peculiare, & nouum.* 98.2.c
- Conceptum fuisse puerum absque matris corruptione.* 121.1.a
- Conceptio Christi facta est in instanti.* 122.col 2.c
- In Christi conceptione septem concurrerunt.* 127.2.b
- Concilium.
- Concilium Chalcedonense, vnum ex quatuor generalibus Concilijs.* 31.2.c
- Concretum.
- Concretum, & abstractum.* 225.1.a
- Conflatio.
- Conflatio tripliciter dici potest per mixtionem, cumulationem, & informationem.* fol. 198.2.d
- Consanguinitas.
- Consanguinitas humanae prolis non attenditur penes formam, sed penes propagationem carnalem.* 567.1.b
- Conscientia.
- Conscientia quid.* 596.1.b
- Faciens contra conscientiam, facit contra fidem formatam.* 599.1.d
- Conscientia erronea ponit actum in alia specie.* 640.2.a
- Contraria, & Contradictoria.
- Contraria in eodem supposito faciunt illud susceptiuum praedicationis contrariorum.* 8.1.d
- Contradictoria cur Deus non possit.* 16.2.b
- Contradictionis implicatio quid sit.* 70.1.c
- Cor.
- Cordis, & epatis spiritus.* 74.1.c
- Cor in animali est veluti primum mobile.* 75.1.d
- Cor est prima sedes, fons, & origo spirituum.* 75.2.c
- Cor primo nascitur, viuit, & ultimo moritur.* 513.1.d
- Cor in animalibus est quasi caelum in vniuerso.* 313.2.b
- Corpus, & Corpus Christi.
- Corpus quomodo praedicitur de homine.* 12.2.a
- Corpus Christi in triduo remansit vnitum personae Verbi.* 70.1.d
- Corpora nostra post resurrectionem poterunt moueri.* 75.2.a
- In conceptione corporis Christi omnia fuerunt facta in eodem instanti temporis.* 88.2.b
- Corpus Christi fuit perfecte organizatum in instanti.* 153.1.b
- Corpus Christi in instanti conceptionis, licet esset perfecte organizatum, & animatum, distinctio tamen, & lineamenta membrorum adeo tenuis erat, vt humano visui vix subijci posset.* 153.1.d
- Corpus tripliciter sumitur.* 288.2.a
- Corpori Christi non debetur latria secundum se, sed vt assumpto.* 376.2.a
- Corpus Christi in sepulchro non erat per se existens, sed sustentabatur in persona Verbi.* 415.1.d
- Idem numero corpus Christi dicitur solutum, & excitatum.* 557.2.d
- Corpus Christi non fuit in lumbis Adae secundum rationem feminalem, sed secundam corpulentam substantiam.* 567.2.a
- Corpora ex suo pondere quinque consequuntur.* 622.2.b
- Creatio, & Creatura.
- Deus si subtraheret suum concursum, nulla esset operatio creaturarum.* 26.2.a
- Medium secundum rem non potest esse inter Deum, & creaturam, sed secundum rationem.* 192.1.b
- Infirmis creaturae ubi incipit.* 222.1.b
- In puris creaturis substantia semper constituit suppositum, accidens nequaquam.* 229.1.c
- Creatio facit scire essentiam differre ab esse, sicut transmutatio, materia a forma.* 259.1.b
- Deus

I N D E X.

D

Deus creat creaturas non per creationem, quæ sit in ipso, sed in creatura. 293.1.a
Creatio est illa, propter quam debetur alicui honor latria. 375.2.a
Creatura non potest Deum adiuvare in opere creationis. 381.2.c
Ad creationem requiritur potentia, sapientia, & bonitas. 384.1.c
Creatura qualibet procedit à Patre tripliciter: à Filio dupliciter: à Spiritu Sancto uno modo. 426.1.d
Creare immediatè quid est. 426.2.b
Creare, facere, & possidere quid sint. 428.1.a
Creatura à Deo procedentes sunt in quadruplici genere. 431.1.c
Creatura irrationales non adoptantur. 433.2.d
Creatura omnis temporalis mensuratur pluribus mensuris. 456.1.d
Creatura spiritualis mensuratur evo quoad substantiam, quoad operationes mensuratur tempore. 456.2.a
Cur concedatur, quod Christus secundum quod homo sit creatura absolutè. 465.2.c
In creatura non est capacitas ad infinitam charitatem. 492.1.b
Creatura aliqua quomodo potest dici infinita. 506.2.b
Deus si desereret creaturam quid sequeretur. 624.2.c.

Credere.

Credenda sunt omnia, quæ diuinitus sunt expressa. 585.2.c
Modi credendi. 585.2.d
Discrimen inter Gentiles, Fideles peccatores, & iustos in credendo. 586.1.b
Credere Deum, Deo, & in Deum quid sit. 586.1.b
Credere formaliter quid. 586.2.b
Credenda quæ, & quot sint. 586.2.b

Cruz, & Crucifixio.

Cruz dicitur imago Christi crucifixi. 377.2.d
Cruz illa, in qua pependit Christus adoratione latriæ adoranda. 378.1.b
Cruces aliæ, in quibus Christus non pependit, ut res sunt, non debent adorari, sed tantum ut imagines sunt. 378.2.a
Cruz qualibet præcellit B. Virginem. 379.1.b
Cruz Christi consideratur ratione contactus, & imaginis. 379.1.b
Crucifixionis Christi actio displicuit, passio grata fuit. 509.2.b

Culpa.

In culpa carentia formæ dicitur forma. 133.2.c.

Decimari, & Decimæ.

Vide Abraham.

D *ecimari quid sit.* 143.2.d
Leui fuit sacerdos decimatus in Abraham. 143.1.b
Decimari quadrupliciter sumitur. 144.1.a
Decimarum solutio cur ordinata. 144.1.b
Decimationis ethymon. 144.2.c

Definitio.

Aristarchi definitiones commendantur. 128.2.b
Definitio respicit esse essentiæ, non substantiæ. 262.1.b
Definitionis, & descriptionis differentia. 405.2.a
Definitio Christi si daretur includeret utramque naturam. 412.1.c

Denominatio.

Denominatio fit ab eo, quod est simpliciter, & non ab eo, quod est secundum quid. 183.1.a
Deus denominatur à perfectionibus generum, licet genera non sint in ipso: tamen dicitur Deus à substantia, quæ est in ipso: & dicitur Pater à relatione, quæ est in ipso. 372.1.d

Deus, Deitas, & Diuinitas.

Deus venit in mundum per mutationem mundi. 2.1.d
Plus Deus potest facere, quàm homo dicere. 5.2.b
Dei operatio est nobis intimior intimo nostro. 33.1.c
Deus est incarnatus, quomodo intelligatur. 33.2.a
Deitas quomodo dicatur humanata. 34.2.d
Diuinitas non potest esse forma alicuius corporis. 56.2.d
Deitas nouo modo potest esse alicubi absque sui mutatione. 57.1.b
Deus est principium effectiuum vitæ, non formaliter, & si formaliter non formaliter inbarenter, sed formaliter exemplariter. 57.1.d

Deus quomodo est in rebus. 78.1.d
Deus potuit homines sine sacramentis saluare. 105.2.d
Aliud, & aliud non est in diuinis, sed aliud, & aliud. 156.2.d
Deitas, & Deus sunt idem secundum rem significatam, non secundum modum significandi. 172.2.d
Nomen Dei secundum se est commune tribus personis, sed ratione adiancti verificatur aliquando de vna persona, & non de alia. 173.1.a
Deus est intimior creatura, quàm creatura sibi. 194.1.a
Deus,

I N D E X.

- Deus, & Angeli non dicuntur propriè rationales.* 206.1.a
- Deitas est homo, vel est facta homo, quomodo falsa, & quomodo toleranda.* 225.2.a
- Deus quomodo dicatur solus, & associatus.* 230.2.c
- In diuinis quæ dicuntur essentialiter, dicuntur de qualibet persona singulariter, & de omnibus non pluraliter.* 287.2.b
- Deus ex tempore factus est Dominus.* 293.1.d
- Deum vilescere perdendo quod erat, est inconueniens: minorari autem, non perdendo, quod erat, non est inconueniens.* 295.2.d
- Propositio, hæc deitas est filius Dei, est verè identicè, non formaliter.* 326.2.c
- Propositio, hæc Deitas est Pater, est verè identicè, non formaliter.* 326.2.d
- Deum extra nos querere non debemus.* 363.2.a
- Deitas non est Pater predicatione formali, sed iæntica.* 370.1.c
- Deus humanatus magis propriè dicitur, quàm homo deificatus.* 372.1.b
- Sancti quomodo dicuntur participes deitatis.* 381.2.b
- Deitas in vnaquaque personarum sibi vendicat alium, & alium modum se habendi.* 385.2.c
- Deo ut potenti coercere creaturas debetur dulia, ut creatori latria.* 389.2.d
- Deus non potest desiniri, neque describi.* 405.1.d
- Deum assumpsisse hominem, quomodo intelligatur.* 412.1.a
- Deus quadrupliciter dicitur.* 420.1.d
- Deus ut Deus non est subiectum in aliqua scientia creata.* 424.1.c
- Nomine Dei importatur infinitas positiuè, & nomine infiniti importatur infinitas priuatiuè, vel negatiuè.* 424.1.d
- Deus tota Trinitas est pater noster.* 425.1.a
- Deus est Deus Deitate formaliter, Filius autem filiatione formaliter est Filius, sed proprietate originis est Deus.* 449.1.d
- Deus ex mera sua liberalitate tribuit nobis sua bona.* 626.1.a
- Differentia.
- Differentia substantialis secundum rem est quid, & secundum modum est quale.* 191.1.d
- Specificæ differentia dupliciter sumi potest.* 219.1.c
- Dilectio.
- Dilectio, & misericordia Dei erga nos.* 37.1.c
- Dilectionis debitum numquam persolui potest, ita ut diligendi non remaneat obligatio.* 526.1.d
- Diligere Deum debemus sine modo.* 614.1.b
- Diligendorum genera duo.* 615.2.c
- Charitas quomodo diligenda.* 617.1.b
- Diligendorum ordo ex charitate.* 616.1.c
- Dilectionis ratio ex fine sumi debet.* 616.2.b
- Corpora nostra quomodo diligenda.* 616.2.d
- Corpora proximorum quomodo diligenda.* 617.1.a
- Bona interiora, & exteriora quomodo diligenda.* 617.1.c
- Dirigere.
- Dirigere quid sit.* 577.2.a
- Dispositio.
- Dispositiones, quantum ad fieri præcedunt in materia ipsam formam; quantum ad esse sequuntur ipsam formam secundum nostrum modum intelligendi, non duratione.* 562.1.b
- Dispositiones præcedentes formam, corrumpuntur in termino alterationis per corruptionem sui subiecti* 563.2.d
- Distinctio.
- Secundum esse, & secundum dici, est in alijs predicamentis à relatione.* 191.1.a
- Distinctio secundum esse, & secundum dici, quid sit.* 191.1.b
- Distinctio secundum rem, & secundum rationem declaratur.* 191.2.a
- Dominicus, & Dominium.
- Dominicus est nomen adiectiuum, quod pluribus modis sumi potest.* 287.1.d
- Christus non dicitur homo dominicus propriè, nec rellè.* 288.1.a
- Omnia, que erant in Christo poterant dici dominica, ipse autem nequaquam.* 288.1.b
- Hoc nomen dominicum potest dicere naturam, & suppositum.* 289.2.b
- Dominium competit Christo essentialiter, alijs Sanctis participatiue.* 289.2.d
- Donum.
- Doni definitio.* 356.1.a
- Donum linguarum in primitiua Ecclesia.* 583.1.b
- Donorum Spiritus Sancti sufficientia.* 627.2.a
- Donorum Spiritus Sancti ordo.* 627.2.c
- Dulia.
- Dulia species sunt due.* 378.1.c
- Dulia, que respicit excellentiam dominij, potest competere Deo, & creaturis.* 390.1.c
- Dulia, & latria diuersis rationibus Deo conueniunt.* 390.2.b
- Dulia, que debetur Deo est differens à dulia, que debetur creaturis.* 390.2.b
- Dulia quomodo differat à charitate.* 390.2.d
- Dulia respicit dominium, & latria creationem.* 392.1.b
- Dulia duplex competit humanitati Christi, & vna latria.* 393.1.c
- Deo ut Domino debetur dulia, ut Creatori debetur latria.* 393.2.b
- Dulia habet diuersas species, & diuersa genera.* 394.1.b
- In puris creaturis saluantur diuersæ species dulia.* 394.1.c
- Dulia

I N D E X.

Dulia species diuersa assignantur secundum diuersos gradus dignitatis in Ecclesia. 394.1.d

Dulia in creaturis non est eiusdem speciei. - 394.2.d

Obedientia, & dulia quomodo differant. 395.1.a

Duo.

Duo simpliciter explicat dualitatem suppositi: duo homines dualitatem naturæ. 31.1.b

E

Ecclesia.

Ecclēsia non celebrat natiuitatem alicuius nati ex utero, nisi firmiter credat illum esse sanctificatum in utero. 103.1.d

Ecclesiæ credulitati non potest subesse falsum. 110.2.d

Ordo eorum, qui sunt in Ecclesia. 583.1.b

Ecclesiæ determinationes circa ea, quæ sunt fidei, loco, & tempore sunt manifestanda, etiam si ex hoc scandalum oriretur. 595.2.c

Ceremonialia ante diuulgationem Euangelij ab Ecclesia tolerabantur Iudæis. 595.2.d

Ecclesiæ determinata de fide debent ore, & opere exprimi, cetera non est necesse. 596.1.b

Papa quod facit, dicitur facere Ecclesia. 616.1.a

Occiso aliquo in Ecclesia, etiam quod in ea sanguis non effunderetur, diceretur Ecclesia polluta, propter iniuriam ei illatam, & esset reconcilianda. 641.2.c

Quid agendum in reconciliatione Ecclesiæ, cum reperitur sanguis Martyrum effusus. 641.2.d

Elementum.

Elementa quomodo maneant in mixto. 19.2.c

Ens, Esse, & Essentia.

Ens descendit in decem prædicamenta, non per differentiam ipsi superaadditam, sed per alium, & alium modum essendi ipsarum rerum. 222.2.c

Ens enter, & ens non enter: secundum Proclum quid sit. 329.2.c

Esse dicitur essentialiter, & personaliter. 14.1.d

Existere rebus non competit per suam essentiam, sed per esse actuale, quod aliquo modo vergit ad accidens. 222.2.d

Esse per se competit diuinis suppositis ex natura diuina. 221.1.d

Esse per se quid sit. 230.2.c

Esse, & subsistere in diuinis sumitur à natura. 231.2.a

Esse essentialiter contingit simpliciter, & secundum quid. 255.1.d

Esse essentis quid, & quotuplex. 258.2.a

Esse essentiæ plura in Christo. 258.2.b

Esse actuale quid sit: & necessitas ponendi illud. 258.2.c

Esse, & essentia in creaturis realiter differunt. 258.2.c

Esse actuale non est de necessitate ipsius quidditatis, ut est quid intelligibile, sed bene, ut est effectus agentis. 259.2.a

Esse, plura in Christo, & unum subsistere. 261.2.a

Vnius rei unicum est esse: quomodo intelligatur. 330.1.c

Esse, & subsistere in Deo sunt idem. 385.2.a

Esse, & essentia sunt per creationem. 462.2.a

Per se quilibet vult esse: per accidens non esse. 504.1.c

Esse nouum est esse propinquum suo principio. 523.2.b

Essentiam aliquam creatam esse in effectū sine suo esse, est impossibile. 259.2.b

Essentias tres in Christo concedere possumus. 259.2.d

Essentiæ diuina competit subsistere. 260.1.a

Diuina essentia non ponit in numerum cum diuinis personis. 371.2.c

Essentia diuina per seipsam cognoscitur. 497.2.c

Eua.

Eua fuit ab Adam per rationem obedientialem. 139.2.a

Eucharistia.

In sacramento Altaris forma panis conuertitur in formam corporis Christi, secundum quod dat esse corporeum, non secundum quod dat esse animatum tali anima. 556.2.d

Panis in sacramento Altaris, sicut conuertitur in corpus Christi, ita factum fuisset post resurrectionem de cibo sumpto à Christo, si oportuisset. 572.1.c

F

Factio, Factus, Fieri.

Factio dicitur respectu termini ad quem: mutatio autem respectu termini a quo. 295.2.a

Factio pluribus modis potest exponi. 297.2.d

Factio neutraliter, & masculinè. 299.2.b

Participium hoc, factus, si cadit supra totam propositionem, vel supra unum extremorum, non comparatiuè, ipsum verum reddit; si verò cadit supra alterum extremorum comparatiuè facit eam falsam. 293.2.d

Deum esse factum simpliciter non conceatur, sed bene, quod Deus est factus homo. 256.1.c

Hæc propositio, homo factus est Deus, potest intelligi masculinè, & neutraliter, & quid inde sequatur. 298.1.d

Participium hoc, factus, masculinè dicit ordinem temporis, neutraliter autem non. 299.1.a

I N D E X.

- Participia ista, factus, & predestinatus quomodo differant in significatione.* 308.2.d
- Factus, & factum, participia, quomodo differant.* 439.1.c
- Christum fuisse factum, & fuisse creaturam quomodo concedi possit.* 451.2.c.
- Christus dicitur factus homo, non factus simpliciter.* 473.1.b
- Deus dicitur factus, non per factionem, quae sit in ipso, sed in creatura.* 474.1.b
- Christus dicitur factus ex semine David mediate, non immediate.* 474.2.b
- Non omne, quod fit ex contrario, vel ex privatione fit, sed sufficit ut fiat ex negativo.* 148.1.d
- Fieri quot modis substat.* 295.2.b
- Essentia quomodo fit.* 500.1.d
- Felicitas.
- Felicitas nostra, in quo consistat.* 577.2.c
- Felicitas politica.* 577.2.d
- Felicitas contemplativa.* 578.1.a
- Fides.
- Fides est de non apparentibus lumine rationis create.* 41.1.d
- Propositioni huic, Deus est, firmiter adhaeremus per fidem, quam per scientiam.* 41.2.a
- Salvantur omnes per fidem Mediatoris Christi.* 96.2.b
- Parvulis, quia obest peccatum alienum, ideo prodest fides aliena.* 96.2.c
- Fides Mediatoris semper liberavit credentes.* 141.1.a
- Fide nihil est certius.* 307.2.b
- Habitus fidei evacuabitur in patria, vide scholium ibidem.* 489.2.d
- Fidei obiectum.* 528.2.a
- Fides dirigit intentiones omnium virtutum, ut directissimum commune, non proprium.* 580.1.b
- Fides Prophetarum, Doëtorum, & simplicium, quomodo ex auditu.* 581.2.a
- Fidei actus.* 582.1.a
- Fidei perfecta definitio, & explicatio.* 582.1.c
- Assentire non quodlibet est actus fidei, sed rebus non apparentibus.* 582.2.c
- Fidem quomodo habuit Adam in statu innocentiae ex auditu.* 581.2.d
- Fides ex quibus generatur.* 583.1.a
- Fidei principium generationis.* 583.1.c
- Salutem nullus est consequutus post peccatum nisi in fide Redemptoris.* 583.1.d
- Articulorum Symboli septem spectant ad divinitatem, & septem ad humanitatem Christi.* 586.2.d
- Rationes contra fidem, si essent supra rationem, iam non essent rationes.* 588.1.b
- Fidei principium tripliciter accipi potest.* 591.1.a
- Fides informis non est coniuncta charitati.* 591.1.d
- Iudaei cur fidem non receperunt.* 591.2.d
- Fides quomodo potest dici substantia.* 605.1.c
- Fides, & spes respiciunt Deum ut finem, & ut obiectum.* 609.2.d
- Fidei actus in quibus differat ab actu charitatis.* 610.1.b
- Fides in patria non remanebit.* 610.1.c
- Fidei, & spei actui per se competit imperfectio.* 610.1.d
- Filiatio, & Filius.
- Ad filiationem requiritur per se existentia, & complementum in eadem specie cum generante.* 316.1.a
- Filiatio respicit suppositum mediante natura.* 336.1.a
- Filiatio est proprietas personalis, mediante natura.* 344.1.d
- Filiatio sex modis sumi potest.* 427.2.d
- Filiatio in divinis, & in creaturis analogice dicitur.* 450.2.a
- Filius habet animam à patre dispositivè.* 133.1.d
- Non omne, quod nascitur de alio, dicitur filius eius.* 161.1.d
- Ad hoc, ut aliquid natum dicatur filius, quae requirantur.* 183.2.d
- Filij dicuntur magis uniti patri, quam sibiipsis.* 616.2.a
- Filius Dei.
- Filius Dei dupliciter venit in mundum.* 2.1.b
- Filius Dei venit in mundum qualiter non erat.* 2.2.b
- Filius Dei dupliciter venit à Patre.* 2.2.d
- Filius Dei, ut est homo, potest dici corporeus.* 9.2.b
- Filius Dei cur congruentius incarnatus, quam fuissent Pater, & Spiritus Sanctus.* 44.1.a
- Filius Dei cur dicatur media in Trinitate persona.* 44.1.d
- Filius Dei emanare à Patre, est dignitatis in Patre; in Filio vero non est indignitatis, sed proprietatis.* 265.1.c
- Duae filiationes in Christo differunt genere.* 335.1.d
- Filius procedit à Patre per naturam concomitante voluntate: & Spiritus Sanctus procedit ab utroque per voluntatem concomitante natura.* 421.2.b
- Christus in triduo potuit dici filius Virginis, non simpliciter, sed per synecdochen.* 570.2.d
- Sicut non potest dici filius hominis, nisi qui est homo, ita non potest dici filius Dei, nisi qui est Deus.* 422.2.a
- Filiationis divinae primus gradus naturaliter initiatur, secundus in gratia perficitur, tertius in gratia consumatur.* 431.1.d
- Filiatio non est immediatus terminus gratiae unionis.* 444.2.a
- Homines prius tempore, Angeli prius natura fuerunt non filij, quam filij, ea filiatione,*

I N D E X.

- ne, cui debetur hereditas aeterna.* 450.1.c
Dei Filius verè dici potest, quòd passus fuit,
& mortuus: & ille homo, idest Christus
fuit immortalis, & creavit stellas. 544.2.b
 Finis.
Finis est formalis ratio dans speciem actui
morali. 387.2.b
Finis humanus dupliciter sumitur. 577.2.b
Finem naturalem non possumus attingere per
naturam, sed per gratiam. 577.2.b
Dirigimur in finem tripliciter. 579.2.b
Finis in moralibus apprehensus est princi-
pium actionis, finis consequutus est termi-
nus actionis. 635.1.c
 Fœmina.
Fœminæ habent testes. 120.1.d
Fœminæ magis delectantur in receptione se-
minis viri, quàm in emissione seminis pro-
prij. 120.2.a
Fœmina quadam concepit sine aliqua corru-
ptione ex Auerroe. 120.2.d
Fœmina quomodo actiue ad generationem
concurrat. 125.1.b
Fœmina sine emissione seminis concipere po-
test, sine emissione sanguinis nequaquam.
 125.2.b
 Fœtus.
Materia fœtus est sanguis fœminæ. 120.2.c
Philosophi opinio de materia fœtus. 122.1.b
Ad fœtum in conceptione concurrat semen vi-
ri, ut dans formam, mulieris verò ut præ-
bens materiam. 122.2.d
Fœtus masculinus completur in utero qua-
draginta diebus. 153.1.b
 Fomes.
Sanctificatione prima fomes in B. Virgine fuit
ligatus, in secunda verò fuit extinctus.
 103.1.a
Fomes peccati in B. Virgine per primam san-
ctificationem non fuit omnino sublatus.
 117.1.a
Fomes quid sit. 121.1.d. & 151.1.c
 Forma.
Forma materiæ coniuncta non habet per se
esse, nec per se agere. 11.2.b
Forma totius resultat ex materia, & formâ.
 58.1.d
Datores formarum. 133.2.a
Omnis forma inherens dependet à materia.
 199.1.d
Forma substantialis est principium primum
motus: sed qualitas est principium imme-
diatum in corporibus. 205.1.c
Formalitas alia naturæ, alia suppositi. 207.
 1. b
Forma, Endelechia, & Actus idem dicunt.
 224.2.a
Forma accidentalis in fieri est prior, in factò
esse est posterior. 392.2.a
Forma, & natura specialis non denominant
seipsas, nec predicantur de seipsis: sed for-
ma, & natura generales denominant seip-
sas. 465.1.b
Natura formæ est ratio actionis, & natura
materiæ est ratio passionis. 508.2.c
Homo per eandem formam ponitur in pluri-
bus generibus. 552.2.c
Forma elementorum sunt in mixto virtuali-
ter, cuius mixti anima est forma, in quan-
tum est actus corporis habentis talem com-
plexionem, circa quam conseruandam ver-
satur studium medicine. 557.2.a
Vna forma non est alterius perfectiua. 559.
 2.b
Forma substantialis introducit in eodem
instanti, in quo alteratio terminatur.
 562.1.d
Forma hominis quomodo introducatur in
materia. 562.2.d
Ordo naturæ, non temporis requiritur inter
formas respectu subiecti in generatione ali-
cuius. 565.1.a
Forma vna secundum rem, dicitur plures se-
cundum rationem. 565.1.d
Mortuo animali inducit in materia qua-
dam forma imperfecta, non tamen proprie
ibi dicitur esse generatio, sed secundum
quid. 566.2.b
 Fortitudo.
Fortitudo quid. 355.1.d
 Fruitio.
Fruitio dicit actionem fruētis. 56.1.b
 G
 Generatio.
Generatio aeterna sine Spiritus Sancti
 processione nequit intelligi. 1.2.a
 Generatio Verbi non potest intelligi sine pro-
 cessione Spiritus Sancti. 1.2.a
 Differentia patris, & matris in generatione
 prolis. 137.2.b
 Coeuntes multum, emittunt sanguinem.
 138.1.b
 Ad prolis generationem duo concurrunt. 138.
 2.d
 Discrimen inter generationem, factionem, &
 creationem. 163.2.b
 Generare, & generari competit persona, &
 non natura. 173.1.d
 Similitudo in generatione attenditur secun-
 dum speciem, non secundum individuum.
 223.2.b
 Gigni, gignere, & procedere secundaum se
 significant per modum actionis; ut distin-
 guunt personas, sunt relationes. 232.1.d
 Discrimen inter generari, oriri, nasci, con-
 cipi, & parturiri. 315.1.b
 Generatio in plus se habet, quàm natiuitas.
 315.2.b
 Quæ per se non sunt, neque per se generan-
 tur. 318.1.a
 Forma,

I N D E X .

- Forma , & materia non per se generantur in composito .* 318.1.d
- Ordo in generatione alicuius substantia.* 392.1.d
- Generatio substantia facta ab agente creato , semper est terminus alterationis.* 392.1.d
- Generare non potest puer , & quare.* 454.2.a
- Quod gignitur coeternum gignenti , semper est .* 457.1.c
- Christus non dicitur genitus , prout de genito loquitur Aristoteles .* 472.1.a
- Generare sibi simile dicit perfectionem .* 478.1.d
- Generare licet potuerit Christus , tamen quia non decebat potest aliquo modo dici , quod non poterat .* 484.2.d
- Genus .
- Genus non habet veram unitatem , sed sola species specialissima est de se una natura .* 65.1.c
- Cui non competit genus , species competere non potest .* 318.2.b
- Neutrum genus est de se informe : masculinum autem est formatum .* 254.2.c
- Neutrum genus plus dicit , quam masculinum .* 257.1.d
- Neutrum genus , & masculinum , quomodo Christo attribuantur .* 284.2.b
- Gloria .
- Gloria habitus eleuat nos ad habendam Dei visionem .* 489.1.a
- Militantes sub Christo non ordinantur ad gloriam ut nati , sed ut renati .* 524.1.a
- Gratia .
- Gratiam habuerunt aliqui in omni aetate .* 48.2.c
- Perfectio gratiae an sit proximior gloriae , vel natura perfecta .* 49.1.b
- Gratia tripliciter sumitur .* 83.1.d
- Gratia purgat personam , non naturam .* 98.1.c
- Salutem non consequi aliquis potest ex carentia gratiae , & ex violatione praeccepti .* 106.1.c
- Gratia B. Virginis dum erat in via , erat minor gratia cuiuslibet comprehensoris ratione status .* 109.1.d
- Gratia per Baptismum collata excedit originalem iustitiam , & eius supplet vices .* 113.1.f
- Gratia diuina absoluit nos a debito habendi originalem iustitiam .* 113.2.b
- Gratia non tollit rebellionem sensualitatis rationi .* 113.2.d
- Quod fit ex gratia , fit ex beneplacito voluntatis .* 159.1.d
- Gratia in Christo non habuit originem a natura humana , sed a natura diuina .* 181.2.b
- Gratia potest competere nomen naturae .* 182.2.a
- Gratia non ex meritis .* 301.2.a
- Gratia adoptionis , ut est quid creatum , est principaliter a Patre .* 428.2.d
- Salutem qui consequuntur ab initio mundi usque in finem , Christi gratiae referre tenentur .* 447.1.b
- Gratia , & natura respectu filiationis Christi non opponuntur .* 449.2.d
- Multiplex gratia plenitudo .* 486.1.a
- Gratia Christi non fuit infinita simpliciter , sed secundum quid .* 488.1.b
- Gratia imperfecta in nobis causat fidem formatam , perfecta autem causat visionem apertam .* 489.2.a
- Gratia viatoris est gloria initiata .* 489.2.b
- Gratia , & gloria est idem habitus , differens secundum imperfectum , & perfectum .* 489.1.c
- Capacitas possibilis in Christo ita fuit gratia repleta , ut si ulterius processisset , in eadem specie non remansisset .* 492.1.a
- Christus profecit in gratia , non maiorem recipiendo , sed receptam manifestando .* 492.2.b
- Gratia Christi quanta fuerit .* 495.2.d
- De Christi plenitudine omnes acceperunt sufficienter , sed non omnes efficaciter .* 521.1.c
- Gratia Christi ad omnia delicta se extendit .* 538.2.b
- Gratia habitualis fuit medium consequens unionem , non antecedens .* 86.2.a
- Gratia est sui ipsius diffusiva .* 538.2.c
- Faciens opera bona sine gratia , non meretur , sed non peccat .* 594.1.f
- Opera gratiae , & naturae non fiunt sine speciali influxu Dei .* 618.2.d
- Actiue concurrimus aliquo modo ad opera gratiae .* 620.1.a
- Opera naturae sunt magis proportionata habenti naturam , quam opera gratiae habenti gratiam .* 620.2.a
- Gratiae quanto magis tribuimus in operibus meritorijs , quam naturae , eo conformius est sacra Scriptura .* 620.2.b
- Gratia unionis .
- Gratia unionis fuit Christo naturalis quinque modis .* 179.2.c
- Gratia unionis fecit Christum impeccabilem .* 181.1.c
- Gratia unionis non dicitur naturalis secundum essentiam , sed secundum suos effectus .* 181.1.a
- Gratia unionis ut est quid creatum , est finita , licet habeat quendam modum infinitatis .* 488.1.c
- Unionis gratia fuit Christo naturalis , non secundum rem , sed secundum effectus , & habitualis non fuit naturalis , quasi proueniens ex principijs naturae humanae , sed vel quia eam habuit in eo instanti , in quo habuit naturam humanam , vel quia eam habuit a natura diuina .* 493.1.b
- Felicitas Christi est per gratiam unionis : aliorum vero per gratiam adoptionis .* 444.2.c
- b Habi-

I N D E X.

H

Habitus, & Habere.

Habitus est Vbi conuersum. 274.1.c
 Modi habendi aliquid sunt tres. 478.
 1. c

Hereditas.

Hereditas diuina non debetur Angelis, nec hominibus per naturam, sed per gratiam. 431.2.a
 Heredes Dei, & coheredes Christi qui dicantur. 428.1.c
 Per Christum sex in hereditate consequimur. 527.2.c
 Hereditas nostra est diuina bonitas. 535.1.d
 Homo, & Humanitas.

In homine puro prius est ordo naturarum ad inuicem, atque unio, quam personæ ad naturam. 23.2.d
 Homo primo significat naturam, & postea suppositum. 28.1.b
 Homines duo, & duo humanata non est dicere idem. 30.1.c
 In puro homine non possunt esse plures naturæ humanae. 30.2.c
 Homo quomodo dicatur imago Sanctissimæ Trinitatis. 76.2.c
 Homo purus ad redemptionem non sufficiebat. 128.2.c
 Hominem esse factum Deum non debet simpliciter concedi, sed bene è conuerso. 146.2. a
 Hominem esse assumptum non conceditur simpliciter. 236.2.a
 Quilibet purus homo est in pluribus naturis constituentibus vnā naturam tertiam. 244.2.b
 Homo potest sumi pro supposito, & pro natura. 285.2.d
 Homo non dicitur æquiuocè de Christo, & de Petro: sed ratione suppositi fuit ibi modus æquiuocationis. 306.1.d
 Homo cur dicatur à Deo genitus. 431.1.b
 Status hominum quatuor secundum Magistrum sententiarum. 483.1.a
 Animal non est pars hominis secundum rem, sed secundum rationem. 565.1.c
 Humana natura immediatè est vnita personæ Verbi, mediate verò Deitati. 20.2.a
 Christi humanitas, si haberet proprium suppositum, & non esset Verbo vnita, non adoraretur latria. 83.1.a
 Humanitas secundum esse non est sine homine, natura tamen præintelligitur. 219.2.a
 Humanitas est in genere indirectè ut forma totius. 244.1.b
 Humanitatis nomine non intelliguntur anima, & caro diuisim, sed coniunctim. 272.2. d
 Humanitas in Christo habet aliquo modo rationem partis, non per omnem modum. 276.1.a

Humanitatem assumptam Dei Filius nunquam dimisit, neque secundum totum, neque secundum partes. 639.2.a
 Humana natura de Filio Dei denominatiuè, essentialiter, & vniuocè predicatur. 372.1.a
 Humanitati Christi in abstracto non competit creare in abstracto sed in concreto. 373.1.a
 Humana natura dignitas quanta. 383.1.a
 Humanitati Christi separata à Deo non cõpetit latria, sed dulia, vel hyperdulia. 386.2.a
 Humanitas, ut est indumentum Domini debet adorari dulia, ut est indumentum creatoris, debet adorari latria. 393.2.c
 Humana natura in Christo quomodo habet modum accidentis. 459.1.c
 Honor.

Honoris definitio. 374.2.a
 Honor debetur alicui ratione propriæ excellentiæ. 389.2.c
 Honor quibus debeatur. 396.2.c
 Prælatum honorans, honorat Deum. 397.1.b
 Prælati honorandi sunt, quamuis sint mali, magis quàm subditi boni. 397.1.b
 Dæmones nunquam possunt esse virtuosissimi, ideo nunquam sunt honorandi. 397.2.b
 Prælato actu peccanti non debetur honor. 397.2. b
 Irrationabilia possunt laudari, sed non honorari. 397.2.c
 Homines actu mali nõ sunt honorandi. 397.1.d
 Hugo.

Hugonis opinio de personalitate in homine. 6.2.d
 Hugo dixit personalitatem hominis puri sumi ab animæ. 460.2.a

Hyperdulia.

Hyperdulia dicitur quasi excellens dulia. 378.1.d
 Hyperdulia, siue dulia solum rei viuæ, vel propter rem viuam exhibetur. 378.2.c
 Hyperdulia habet gradus. 379.1.a

Hypostasis.

Hypostasis, Suppositum, & Persona sumuntur secundum usum, & proprietatem vocabul. 241.2.d
 Discrimen inter Hypostasim, Suppositum, & Personam. 242.1.b
 Hypostasis Verbi, ut est Deus, non est in genere substantiæ, sed bene ut est homo. 244.1.c
 Hypostasis, & persona vnde dicantur. 245.2.c

I

Idiomatum communicatio.

Idiomatum communicatio in quo fundatur. 9.1.a
 Idiomatum cõmunicatio quomodo esset, si unio nature humane terminaretur ad naturam diuinam, & ad totam Trinitatem. 24.2.d
 Idiomatum communicatio respicit identitatem personæ, non nature. 200.

Idioma-

I N D E X .

- Idiomatum communicatio dupliciter sumitur.* 214.1.d
Deus, & homo communicant sibi idiomata. 298.2.d
Communicatio idiomatum in Christo quantum ad substantiua, & adiectiua. 236.2.b
Idiomatum communicatio attenditur penes unitatem Christi, qui est Deus, & homo, & in his, quae non habent intellectuum repugnantiam. 309.1.b
 Idololatria.
Idololatria unde dicatur. 377.1.a. & cur prohibita. a
Idololatria cur prohibita. 382.2.d
 Ignis.
Ignis purgatorij quomodo affligit animas. 55.2.d
Ignis inferni est organum diuinae iustitiae. 184.1.c.
 Illuminatio.
Illuminari, & excocari aliquis potest tripliciter. 593.1.a
 Imagines.
Imagines Dei ante incarnationem erant prohibite, & quare. 376.1.b
Imaginum usus habetur ab Apostolis. 377.1.b
S. Lucas Euangelista depinxit imagines Christi, & B. Virginis. 377.1.b
Imaginem suam Christus Regi Abagaro misit. 377.1.c
Imaginibus Sanctorum ad eorum de uotionem excitamur. 377.1.d
Imaginum usus utilis. 377.1.d
Pictores in Ecclesijs Urbis Romae iuxta imaginem Crucifixi quos versus ponunt. 374.1.d
 Immortalitas.
Immortalitas cum gaudio est per gratiam consummatam: sine gaudio est per cessationem motus caeli. 574.1.d
Immortalitas quid. 574.2.a
 Impossibile.
Impossibile aliquid dicitur dupliciter. 70.2.d
Quodlibet paruum inconueniens in Deo est impossibile. 15.1.b
Quod erat valde indecens in Christo poterat dici impossibile. 482.2.c
 Inassumptibile.
Inassumptibile quomodo dicitur incurabile. 61.1.c
 Incarnatio, Incarnatus, Incarnari.
Congruitates incarnationis Filij Dei. 4.1.b
Possibilitas, vel non repugnantia incarnationis ex unione animae rationalis cum carne ostenditur. 6.1.d
Incarnatio à tota Trinitate est effectiue, sed terminata est ad solum Filium. 13.2.d
Incarnatio declaratur exëplo incisionis. 14.2.b
Incarnatio est terminata ad Dei Filium in eo, in quo Filius à Patre distinguitur. 14.2.c
Incarnationis actio, & terminatio declaratur exemplo, 16.1.a
Incarnatio Filij est missio, quia est ab alio: unde si Pater fuisset incarnatus, non dicitur missus, quia non habet esse ab alio. 17.2.a
Incarnata si fuisset alia persona à Filio, ratione naturae assumpta, Filius dici posset. 18.1.a
Incarnatio immediatè respicit personam Verbi. 33.2.c
Incarnationis congruitas ex parte Dei. 37.1.b
Incarnationis opus quomodo appropriatè competit Spiritui Sancto. 43.2.d
Incarnationis congruitas. 45.1.c
Principij effectiui, & termini incarnationis variae congruitates. 45.2.c
Incarnatio appropriatur Spiritui Sancto, quia est opus summae benignitatis, & pietatis. 125.1.b
Incarnationis opus ratione omnipotentiae appropriatur Patri, ratione ordinis appropriatur Filio, & ratione misericordiae appropriatur Spiritui Sancto. 158.2.a
Pater, & Filius in opere incarnationis habuerunt aliquid speciale, & proprium, sed Spiritus Sanctus habuit tantum aliquid speciale appropriatum. 159.2.d
Persona cuiuslibet diuinae potest appropriari incarnatio, sed potissimè Spiritui S. 160.1.b
Dilatatio incarnationis propter malos, acceleratio propter bonos. 177.2.a
Incarnatio reddita fuit pro meritis, non quantum ad rem, sed quantum ad circumstantias. 178.1.a
Non est necesse, ut persona incarnata mittatur. 216.2.c
Inter omnia opera Dei opus incarnationis dicitur admirabilius. 325.1.b
Incarnatio, si esset terminata ad naturam, & per naturam ad personas, tota Trinitas esset incarnata. 325.2.d
Incarnari quid sit. 411.1.b
Incarnatio quomodo facta est. 412.2.a
 Incommunicabilitas.
Incommunicabilitas in creaturis est per absoluta, in diuinis per relata. 232.2.a
 Indiuiduum, Indiuiduatio.
Indiuiduum quid sit. 241.1.d
Particulare, Indiuiduum, & Singularia sunt uocabula communia cuiuslibet predicamento. 241.2.a
Differentia inter indiuiduum, & Singulare. 241.2.a
Indiuiduatio in natura Angelica. 206.2.c
 Infectio.
Infectio quadruplex. 134.1.d
 Infidelis.
Infidelis non omnia opera sua dirigit ad infidelitatem. 594.2.b
 Infinitas.
Infinitas suppositi diuini est ratio terminandi alienam naturam 325.1.c
Infinitè distantia sunt proportionata secundum ordinem. 8.1.b

I N D E X.

- Ingenitum.
- Ingenitum dupliciter sumitur.* 315.2.d
- Instans.
- Instans dandum est posteriori quando ex aliquo fit aliquid.* 549.2.a
- Instans plus habet de entitate, quã tẽpus.* 549.2.d
- Nunc temporis est id, quod fluit, & tempus est ipse fluxus.* 550.2.a
- Instans ultimũ nõ datur, in quo anima Christi fuit coniuncta corpori, sed datur primũ instans, in quo fuit separata à corpore.* 550.2.b
- Intelligere, Intellectus.
- Intelligere, vel cognoscere non dicit solam impressionem in potentia cognitiua, sed etiam iudicium.* 501.2.c
- Intelligere præcedit velle, origine, non tempore.* 502.1.d
- Impressio in intellectu naturaliter fit prius, quam in voluntate.* 502.2.b
- Intelligere sine iudicio videtur impossibile.* 502.2.d
- Intelligere, & velle, licet sint diuersa, tamen non potest vnum esse sine alio.* 504.1.d
- Intellectus possibilis non est corporeus, nec virtus in corpore.* 9.2.a
- Intellectus possibilis quomodo meminit, & intelligit.* 76.2.b
- Modicum cum deest, intellectus accipit nihil deesse.* 544.2.c
- Intellectus videtur quomodo se habet ad veritatem.* 588.1.d
- Intentio.
- Intentio voluntatis propter tria requiritur in cognitione.* 501.1.a
- Quicquid fit secundum intentionem rectã potest dici fieri in spiritu, & veritate.* 387.1.d
- Voluntatis intentio vbi non concurrat, non potest esse debitum iudicium.* 501.1.c
- Impressio, Intentio, & Iudicium quomodo se habeant.* 502.1.d
- Sensatio, vel intellectio nulla erit sine intentione voluntatis, quamuis possit esse impressio.* 502.1.c
- Intentio voluntatis copulans prolem parenti in intellectu.* 500.2.c
- Sicut in visione, ita in intellectu requiritur intentio voluntatis.* 501.2.b
- Ex debilitate intentionis voluntatis sequitur debilis cognitio, & quasi nulla.* 502.1.a
- Ioannes Baptista.
- Io. Baptista secundum D. Ambr. prius habuit spiritum gratia, quam spiritum vite, quomodo intelligatur.* 99.1.a
- Io. Baptista fuit à Christo baptizatus.* 106.2.b
- Io. Baptista mortuus ante Christum non vidit Deum, nisi post mortem Christi.* 176.2.b
- Iudæi.
- Iudæi à Gentilibus sacerdotium acceperunt.* 541.2.c
- Mala, quæ incurrerunt Iudæi propter incredulitatem.* 593.1.b
- Iudex, Iudicium.
- Iudex in iudicio ferendo quid debet animaduertere.* 625.2.d
- Dies iudicij cur dicatur extremus.* 308.1.b
- Christus quomodo dicitur venturus ad iudicandum viuos, & mortuos.* 544.2.d.
- Iustificatio
- Iustificationis causa, Materialis, Formalis, Efficiens, & Finalis.* 531.1.a.b.c
- Omnes per Christum iustificantur.* 520.2.d
- Iustificatorum tria genera.* 531.1.c
- Quomodo Christus nos iustificat.* 531.2.c
- Iustitia.
- Congrua, & superexcellens iustitia cernitur in assumptione humane nature de stirpe Adæ.* 62.1.d
- Iustitia congruitas in assumptione nature humane.* 66.2.c
- Laudabile est reddere unicuique, quod suum est.* 354.1.d
- Iustitia legalis non prædicatur de alia virtute, sed de seipsa.* 358.2.c
- Iustitia legalis facit opera aliarum virtutum, quia vult legem implere.* 259.1.d
- Iustitia legalis materialiter est omnis virtus, non formaliter.* 359.2.d
- Iustitia legalis duplex.* 366.1.a
- Iustitia vt est virtus specialis reddit unicuique quod suum est.* 366.1.b
- Iustitia propriè non est inter Deum, & nos: nec inter seruum, & dominum: nec inter patrem, & filium.* 366.2.a
- Iustum dominatum quid sit.* 366.2.b
- Quo possumus reddere Deo æquale.* 366.2.d
- Iustitia quadam Dei diabolus tenebat hominem, quem fraude deceperat.* 540.1.a
- Iustitia nostra sine speciali influxu Dei, non est accepta Deo.* 621.1.a
- Iustitia diuina in operibus nature est generalis, & specialis.* 621.1.b
- Damnari aliquos non est iniquitatis, sed iustitie.* 626.2.a
- Iustitia legalis quomodo dicatur virtus generalis. 630.1.d. & distincta ab omnibus alijs. ibidem.*
- Iustitia originalis.
- Iustitia originalis fuit data Adæ, non tãquam singulari persone, sed tãquã capiti.* 100.2.a
- Originalis iustitia, in quo dicebatur potior gratia.* 112.1.c
- Originalis iustitie tria bona.* 112.1.d
- Iustitia originalis in quo gratiam præcellat.* 113.2.c
- Iustitia originalis cur ita dicta.* 433.2.b
- Originalis iustitia quid faciebat in homine.* 480.1.a
- L
- Lac.
- L** *Ac, in quo fit foetus, quid sit.* 122.1.a
- L** *Lac quomodo generetur, & quid sit.* 167.1.d
- Lactia.

I N D E X.

- Latria.**
- Latriam esse virtutem tripliciter probatur.* 354.2.d
- Latria ethymon, & in quibus actibus reperitur.* 355.1.b
- Latria discernitur in sacrificiorum oblatione.* 355.1.b
- Latria materia, actus, & habitus.* 355.1.c
- Latria infinitio.* 355.1.d
- Latria, Theosebia, Pietas, & Religio.* 355.1.d
- Latria cultus cur dicatur pietas.* 356.1.a
- Latria habet, ut sit virtus ab actu interiori, sed ut sit determinata habet ab opere exteriori.* 357.1.a
- Latria soli Deo debetur.* 358.1.d
- Latria quomodo potest dici virtus generalis.* 360.1.b
- Latria quomodo dicatur virtus specialis, singularis, & uniuersalis.* 361.2.a
- Voluntas perfecta per virtutem latriæ potest imperare actum fidei, charitatis, & quarumcunque virtutum moralium.* 361.1.a
- Latria potest dici virtus generalis, & specialis secundum diuersos respectus.* 361.2.d
- Latriæ proprium obiectum* 363.2.c
- Latria quomodo distinguatur à charitate.* 364.2.d
- Superstitio opponitur latriæ.* 364.2.d
- Latria honor exhiberi secundum se creaturæ, non potest sine mortali peccato.* 368.1.d
- Latria honor Dei Filio debetur secundum se, humanitati eius non secundum se, sed ut est vnita Dei Filio.* 369.1.b
- Adoratione latriæ adoranda sunt caro, anima, & humanitas Christi.* 375.2.c
- Lex.**
- Lex charitatis incarnatione dilatata fuit.* 36.2.d
- Legi aliquis dicitur subditus tripliciter.* 51.1.a
- Opera legis etiam si cum charitate, & deuotione fierent, non poterant conscientiam mundare.* 531.2.d
- Opera legis ad quid fuerunt instituta.* 532.1.a
- Mortem regnasse tempore legis tripliciter explicatur.* 537.2.d
- Lex fecit cognoscere peccatum esse maxime offensiuum Dei, sed non auferebat peccatum, neque dabat gratiam.* 537.2.c
- Legislatoris intentio in ferendo legem.* 630.2.b
- Liberalitas.**
- Liberalitas quid.* 630.1.c
- Libertas.**
- Libertas corporalis, & spiritualis.* 526.1.c
- Locus.**
- Locus dicitur principium actiuum.* 167.1.c
- Res quomodo suis locis assimilentur.* 622.2.c
- Lux.**
- Lux dicitur forma coloris.* 531.2.a
- M**
- Magnanimitas.**
- Magnanimitas quid.* 355.1.d. & 630.1.c
- Magnanimitas facit opus cuiuslibet virtutis.* 358.2.d
- Magnanimitas quomodo sit virtus generalis.* 358.2.d
- Fortis, temperatus, & magnanimus quomodo operentur.* 359.1.a
- Magnanimus excellentiori modo facit opera temperantia, quam temperatus.* 359.1.b
- Magnanimitas, & iustitia legalis quomodo conueniunt.* 359.2.a
- Malum.**
- Malum est præter finem, intentionem, & voluntatem agentis.* 503.2.a
- Malum non agit secundum se, quia non est effectiuum: sed defectiuum.* 538.1.d
- Maria Virgo.**
- Conceptio B. Virginis qualis secundum D. Anselmum.* 67.1.a
- Maria Virgo concepit Christum in mente, & in ventre.* 97.1.a
- Maria Virgo beatior, quia Christi fidem suscepit, quam quia Christum concepit.* 97.1.b
- Maria Virginis parentes fuerunt Sancti personaliter, non naturaliter.* 97.2.d
- Maria Virgo alijs Sanctis excellentior.* 109.2.c
- Sanctificatio B. Virginis fuit alijs excellentior.* 110.1.d
- Maria Virgini in prima sanctificatione fuit ligatus fomes.* 114.1.d
- Beata Virgo an dubitauerit in passione Christi.* 115.1.b
- Admiratio, & stupor B. Virginis.* 115.1.d
- Maria Virgo quos in partu non sensit dolores, sensit in Christi morte, & forte maiores.* 115.2.c
- Quid operata sint in B. Virgine prima, & secundum sanctificationes.* 116.2.d
- Maria Virginis sanguis purissimus quomodo se habuit in conceptione Christi.* 121.1.b
- Maria Virgo simpliciter superior Angelis, ut viatrix inferior.* 131.1.d
- B. Virgini non tribuitur virtus æliua in generatione Christi, sed subactiua.* 169.1.a
- Maria Virgo dicitur mater hominis, & Dei, & Deus Pater dicitur Pater Dei, & hominis.* 171.1.c
- B. Virgo in productione filij, virtute Spiritus Sancti adiuta, fecit totum id, quod facit vera mater.* 343.1.b
- Beata Virginis assumptio cum corpore glorioso.* 580.2.b

I N D E X.

- Quicquid ex B. Virgine nasceretur, infectum esse non poterat.* 478.2.b
- Maria Virgo non solum quoad modum, & tempus in receptione plenitudinis gratia alios Sanctos antecelluit, sed etiam quoad gratiam abundantiore.* 486.1.a
- Martyr.
- Ex homicidio Martyris sequitur Ecclesia pollutio, ratione actionis persecuentis formaliter male.* 641.2.b
- Martyrij actio est formaliter mala, passio verò materialiter bona.* 641.2.b
- Mater.
- Mater potest verè concipere sine delectatione carnali.* 166.1.d
- Quae faciunt alia matres in generatione proli, benè saluantur in B. Virgine.* 167.2.d
- Ad maternitatem quae requirantur.* 168.2.c
- Materia.
- Materia unio cum forma quomodo requirat medium.* 84.2.d
- Materia quomodo se habeat ad formam, & dispositiones.* 85.1.b
- Materia quomodo spectat ad speciem.* 133.1.a
- Materia, & forma non sunt in genere substantia directè, sed reductivè.* 288.2.d
- Materiae differentia duplex.* 391.1.b
- In materia sunt rationes seminales, & obedientiales, & ad quas se extendat virtus naturalis agentis.* 507.1.b
- Natura materiae.* 632.2.b
- Matrimonium.
- Matrimonium non est damnandum, licet in Ecclesia non oporteat omnes ipsum contrahere.* 595.1.a
- Medium.
- Medium quadrupliciter distinguitur.* 72.2. a.b.c
- Melchisedech.
- Melchisedech cur figura Christi.* 143.1.d
- Melchisedech cur dicatur sine patre, & sine matre.* 143.2.b
- Melchisedech benedixit Abrabae, & omnibus ab eo descendentes, & ideo fuit maior illis.* 151.2.b
- Mendacium.
- Mentiendi facilitas unde oriatur.* 480.1.a
- Quomodo omnis homo dicatur mendax.* 480.1.a
- Non observare promissa ex duplici causa contingit.* 481.1.c
- Mendacium dicere erat impossibile Christo.* 484.1.b
- Loci nunquam sunt pura mendacia.* 637.1.c
- Mendacium, quod non est contra charitatem, non est peccatù mortale per se.* 638.2.c
- Mendacium quando peccatù mortale, & quando veniale.* 638.2.d
- Boni nunquam mentiuntur in quantum boni.* 639.1.b
- Mendacium in praedicatione fidei, & morum, non potest dici officiosum, sed perniciosum.* 639.1.d
- Meritum.
- Sub merito caedere potuerunt circumstantiae temporis, generis, & persona in incarnatione.* 177.1.c
- Meritum de condigno, & de congruo.* 178.1.a
- Meritoria in nobis quae dicantur.* 609.1.c
- Miscibile.
- Miscibilia oportet convenire in materia.* 199.1.b
- Misericordia.
- Misericordia, ut sic non potest apprehendi sub ratione boni: nec beatitudo ut sic sub ratione mali.* 503.2.b
- Missa.
- Missa sacrificium offerri debet versus Orientem.* 388.1.d
- Morbus.
- Morbus corporalis, & spiritualis.* 49.2.d
- Morbus aliquis dicitur magnus dupliciter.* 537.2.a
- Mors Christi.
- Mors Christi in sacramento Baptismi quid operetur.* 528.1.c
- Mors Christi peccata futura deleuit dupliciter.* 528.1.d
- Motus.
- Motu eodem elongamur à termino à quo, & appropinquamus ad terminum ad quem.* 117.1.d
- Motor dici potest medium effectivum unionis formae cum materia.* 85.1.d
- Cessante motu caeli omnium operationes cessarent.* 313.2.c
- Motus triplex à medio, ad medium, & circa medium.* 314.1.b
- Grave movetur deorsum per accidens, perseverò movetur à generante, quod dedit illi formam gravis.* 506.2.c
- Motus est in eodem genere cum rebus, ad quas est motus.* 635.1.a
- Motus naturales sunt à forma in formam.* 635.1.b
- Mutari est delectabile, quia natura est mutabilis.* 503.2.d
- Moyse.
- Moyse cur est dictus Deus Pharaonis.* 420.2.a
- Moyse, & alij iusti non fuerunt iustificati ex operibus legis, ut erant opera operata, sed ut erant opera operantis.* 532.1.b
- Mulier.
- Vide Faemina.
- Sexus muliebris potuit à Verbo assumi de potentia absoluta.* 278.2.b
- N
- Nasci, & Natiuitas.
- N** *Asci, connasci, & adnasci quid sit.* 314.2.c

I N D E X.

- Concepta sunt occulta, nata sunt manifesta.* 316.1.b
- Nata ex putrefactione non sunt eiusdem speciei cum natis ex coitu.* 316.1.d
- Nascens ex aliquo ut dicatur filius, debet esse quid uiuum.* 569.1.d
- Nasci est ex virili semine coagulari, fieri est sine talis seminis permixtione generari.* 744.2.c
- Natiuitas unde dicatur.* 313.1.a
- Natiuitates duas esse in Christo quadrupliciter ostenditur.* 328.2.b
- Episcopi, cum consecrantur, duplicem Christi natiuitatem consitentur.* 328.2.d
- Natiuitates duas esse in Christo, est de fide.* 328.2.c
- Natiuitas Christi aeterna, & temporalis non dicuntur aequiuocè, sed analogicè.* 330.1.d
- Natura, & res Naturæ.*
- Natura quomodo dicitur esse in omnibus eam habentibus equaliter.* 61.2.a
- Natura quomodo potest dici proprietas.* 90.2.c
- Natura non est in alio ut in subiecto, sed ut in supposito.* 180.1.d
- Natura nomen quomodo sumatur secundum Boetium.* 182.1.d
- Natura quot modis sumatur.* 201.2.a
- Natura nomen propriè competit formæ, alijs uerò per respectum ad formam.* 203.2.b
- Varij modi accipiendi naturam secundum Boetium.* 204.1.a
- Natura quot modis sumitur.* 205.1.a
- Differentia inter naturam, & personam.* 206.1.c
- Natura tripliciter dicitur de accidentibus, & quadrupliciter de substantijs.* 218.1.a
- In creaturis natura cum proprietate absoluta constituit suppositum, in diuinis autem cum proprietate relatiua.* 227.2.c
- Natura creata non potest supplere vices alterius naturæ, ita neque suppositum creatum ualet supplere vices alterius suppositi creati.* 228.2.d
- Natura creata est limitata ad numerum, pondus, & mensuram, quomodo intelligatur.* 229.1.a
- Ad hoc, ut natura prædicetur in abstracto de supposito que requirantur.* 229.1.d
- Discrimen inter rem naturæ, & hoc aliquid.* 242.1.a
- Natura creata non potest per se subsistere.* 252.1.d
- Natura qualibet habet suum suppositum, quomodo intelligatur.* 268.2.d
- Natura sumitur quinque modis.* 313.1.c
- Natura non agit, sed est ratio agendi.* 318.1.b
- Natura in generatione intendit naturam in suppositis.* 320.1.b
- Natura propriè non incipit esse, sed suppositum in natura.* 320.2.a
- Natura creata non competit per se subsistere.* 385.1.c
- Natura aliqua, vel res significata octo nominibus explicari potest, scilicet Particulari, Individuo, Singulari, Supposito, Hoc aliquid, Re naturæ, Hypostasi, & Persona.* 409.2.b
- Opus naturæ totum est immediatè à Deo, & à natura, & quomodo.* 619.1.c
- Res naturæ in diuinis est relata, in creaturis absoluta.* 232.2.a
- Res naturæ, & hoc aliquid, sunt uocabula per circumloquutionem.* 241.2.c
- Natura Diuina.*
- Natura diuina, quia est suū esse, potuisset immediatè terminare naturā humanā.* 341.1.a
- Naturale est naturæ diuinæ supplere vices cuiuslibet naturæ creata: & naturale est supposito diuino supplere vices suppositi creati.* 180.2.b
- Natura abstracta à personis non habet esse, secundum realem existentiam, sed solum in intellectu.* 215.2.d
- Differentia inter naturam diuinam, & creatam.* 220.2.b
- Natura diuina ex re, & modo essendi, est de constitutione suppositi, non autem natura creata.* 220.2.d
- Natura diuina est constitutiua sui suppositi, quia non est accidens, neque habere potest modum accidentis.* 221.1.a
- Naturam diuinam esse in suppositis, vel in supposito, non est esse in alijs, vel in alio, sed est ipsam esse in seipsa, per seipsam, & cum seipsa.* 231.2.d
- Natura diuina est facta homo, non est prædicatio formalis, sed identica.* 234.1.c
- Diuina natura in diuinis non potest dici quarta res.* 246.1.b
- Natura diuina quomodo in Christo possit dici nata à Patre.* 322.2.6
- Natura diuina non ponit in numerum cum personis.* 326.1.b
- Natura diuina non est facta homo.* 326.1.d
- Natura diuina potest supplere vices cuiuslibet naturæ creata quantum ad efficere, & subsistere.* 411.1.a
- Natura Humana Christi.*
- Natura humana prius est unita personæ Verbi, quam naturæ diuinæ prioritate naturæ, non temporis.* 23.2.b
- Natura humana in Verbo non competit agere & pati, sed personæ Verbi.* 27.1.a
- Humana natura quare fuit magis à Dei Filio assumptibilis.* 65.2.b
- Natura illa dicitur magis assumptibilis, cuius culpa magis remissibilis.* 68.1.d
- Natura tertia non est conflata ex diuinitate, & humanitate Christi.* 92.1.a
- Ex duabus naturis in Christo non conflatur natura tertia.* 200.1.a
- Natura*

I N D E X.

- Natura humana in Christo non est accidens, habet tamen modum accidentis.* 208.1.d
- Humana natura dignior est sustentata in supposito alieno, idest diuini. Quam si sustentaretur in supposito proprio.* 208.2.a
- Quod Christus assumpsit, potest dici natura septem modis.* 219.1.a
- Natura humana in Christo non constituit ex re suppositum, licet possit constituere ex modo.* 220.2.d
- Natura humana in Christo si non fuisset impedita à Verbo, constituisset personam.* 234.1.a
- Natura humana in Christo est indiuidua, sed non per se subsistens.* 246.1.d
- Natura humana in Christo non potest dici res natura proprie loquendo.* 246.2.d
- Natura humana in Christo non est directè in genere substantie: sed Christus per naturam humanam est directè in genere substantie.* 246.2.c
- Natura humana in Christo non constituit proprium suppositum, non ex inefficacitate, sed ex preuentione.* 249.2.c
- Natura humana in Christo, licet sit substantia, habet tamen modum accidentis.* 255.2.a
- Natura diuina predicatur de Christo in concreto, & in abstracto: natura autem humana solum in concreto.* 28.2.b
- Natura humana in Christo ita est aliquis, quod non est aliquid: sed natura diuina est aliquis, & aliquid.* 255.2.d
- Natura humana quomodo predicatur de supposito Verbi.* 257.1.a
- Natura humana in Christo est composita ex pluribus essentijs.* 262.1.d
- Natura humana in Christo potest dici natura serui, & natura dominica, non autem suppositum.* 291.1.a
- Natura assumpta est quid indiuiduum, non tamen predicatur de Christo in abstracto.* 415.2.b
- Necessarium.
- Necessarium simpliciter, & ex diuina ordinatione.* 41.2.d
- Nestorius.
- Nestorij error.* 161.2.d. & 450.2.c
- Nomen.
- Nomina adiectiua, & substantiua.* 225.1.a
- Nihil habet nomen, & significationem, quomodo intelligatur.* 204.1.d
- Nomina in concreto implicant suppositum.* 225.1.b
- Nominum impositionis septem distinctiones.* 240.2.d
- Nomen tertie intentionis non datur.* 242.1.d
- Nominum in significatione qualitas est principalior ipsa substantia.* 250.2.d
- Nomen primariè significat formam, secundariè aggregatum.* 251.2.d
- Nomen principaliter significat formam, secundariè suppositum.* 253.1.d
- Nomina implicantia suppositum, & exprimentia naturam.* 285.2.a
- Nomen Dei quid significat.* 383.2.d
- Logici, & Grammatici discrimen in nominibus eandem rem significantibus.* 418.1.b
- Numerus.
- Numerus aliquorum primò attenditur ex primario significato.* 29.2.b
- O
- Obedientia.
- Obediendum non est Prælati in his, quæ sine peccato fieri nequeunt.* 396.1.a
- Obedientia, & iustitia Christi usque ad mortem.* 539.1.a
- Occasio.
- Occasio data, & accepta.* 539.2.b
- Oculus.
- Oculi dormientis si aperiantur, cur dormiens non videat.* 500.2.a
- Offensio.
- Offensa facta Deo per peccatum quomodo fuerit infinita.* 41.2.c
- Deum quatuor modis offendimus.* 635.2.d
- Proximus tripliciter offendi potest.* 636.1.b
- Omnipotentia.
- Omnipotentia Dei quadrupliciter manifestatur.* 506.1.b
- Opera.
- Opera nature, & gratie calami in manibus pueri, & scriptoris comparantur.* 619.2.c
- Oratio
- Orationes iustorum quantum valeant apud Deum.* 114.1.b
- Ordinatio Diuina.
- Ordinationem diuinam impleri propter eius immutabilitatem non arguit necessitatem.* 40.1.b
- Ordo.
- Ordo tractandi in tertio sententiarum ipsius Doctoris.* 4.2.a.b
- Creaturas quo ordine Deus voluit.* 40.2.d
- Ordo in vniõne Verbi.* 193.2.b
- Ordo ut ab alio, non post aliud est in diuinis.* 386.1.a
- Ordo Minorum petijt ab Aegidio, ut scriberet contra Petrum Ioannem.* 91.1.d
- Organizatio.
- Organizatio scemella quantum temporis requirat.* 168.2.b
- P
- Paradisus.
- Paradisus terrestris in qua parte situs.* 388.2.b

I N D E X.

- Pars.
- Partes non habent esse per se, sed in toto.* 81.
1. d
- Pars, qua non est per se subsistens proprie, non est in genere, neque in specie, neque potest esse suppositum.* 245.2.d
- Particulare.
- Particulare quid sit.* 241.1.d
- Particulare, Individuum, Singulare, & Suppositum sunt termini secundæ impositionis.* 410.2.c
- Particulare, Individuum, & suppositum sunt nomina secundæ intentionis.* 418.1.a
- Passio.
- Ratio passibilitatis in Christo est humana natura.* 469.1.b
- Gaudium fruitionis non impediēbat in Christo dolorem passionis.* 518.2.a
- Patientia.
- Patientia virtutis materia.* 533.2.a
- Patientia alicuius quomodo probatur.* 602.1. a
- Pater.
- Pater alicuius ad hoc ut quis dicatur, quinque requiruntur.* 163.1.c
- Patri in generatione tribuitur una actio, Matri autem tres.* 167.2.a
- Fontana deitatis dicitur Pater æternus.* 170.2. b
- Pater Filij Dei est etiam pater illius hominis, qui est Christus.* 171.1. b
- Pater, & Spiritus Sanctus assumpserunt naturam humanam ad se: sed Filius assumpsit ad se, & in se.* 213.2. b
- Pater, qui habet plures filios, non propterea dicitur, ut in eo sint plures paternitates.* 334.2. d
- Persona Patris potest dici etiam pater creaturæ.* 425.1. d
- Peccator, & Peccatum.
- Peccator est naturaliter servus Dei, & contra naturam servus Diaboli.* 145.1. a
- Peccator magis debet timere mortem, quam iustus.* 538.1. a
- Peccatum hominis fuit remediabile, non autem peccatum Angeli.* 37.2. d
- Immunem fuisse ab omni peccato, post originale, de nullo Sancto dici potest, excepta B. Virgine.* 110.1. b
- Liberari a peccatis, & recipere gratiam sunt simul tempore, licet possit ibi assignari prius & posterius, respectu agentis, & recipientis.* 521.1. d
- Peccata præterita non remanent quantum ad actum, sed quantum ad habitum, & ad reatum.* 528.1. b
- Peccati morbum potuisse per Christum sanari, sex rationibus ostenditur.* 538.1. c
- Peccatum tollit gratiam, & facit nos inhabiles ad bona gratiæ.* 592.2. a
- Peccatum quantum est gravius, tanto anima inhabilior redditur ut resurgat.* 592.2. c
- Peccatorum reliquia quomodo remanent, & quomodo ab illis purgemur.* 627.2. d
- Peccatum quid sit.* 635.2. c
- Culpa maior ibi, ubi maior auersio.* 636.1. d
- Omnes alij Sancti a B. Virgine ad breve tempus possunt esse sine omni peccato, diu tamen sic persistere non possunt, saltem sine venialibus.* 151.1. d
- Peccatum veniale quomodo committitur.* 433.2. a
- Peccata venialia an fuissent in innocentia.* 640.2. a
- Circumstantia persona facit peccatum de veniale mortale, quando mutat speciem.* 640.1. b
- Actus indifferens, si sit ex malitia, fit mortale peccatum.* 640.1. c
- Peccatum in Spiritum Sanctum non dicitur irremissibile ex defectu passionis Christi, sed illorum, qui sine penitentia moriuntur.* 530.1. a
- Peccatum originale dicitur peccatum naturæ principaliter, & personæ consequenter.* 97.2. c
- Peccatum originale quid sit.* 98.1. b
- Peccatum originale quid.* 112.1. a
- Originalis peccati tria mala.* 113.1. a
- Originale peccatum tria mala agit.* 113.1. a
- Peccatum originale quid sit.* 433.2. c
- Concupiscentia parentum arguit originalem culpam in prole.* 107.2. d
- Periurium.
- Periurium indeliberatè commissum est peccatum veniale.* 636.2. a
- Persona.
- Personalitatis hominis opinio Hugonis.* 6.2. c
- Persona quid sit.* 9.2. d
- Persona quomodo idem quod suppositum, & quomodo differens ab eo.* 11.1. c
- Persona conditiones.* 11.2. a
- Persona definitio.* 11.2. d
- Personæ definitio quomodo competat animæ rationali.* 12.1. a
- Omnes tres personæ diuina potuerunt, & possunt carnem assumere.* 16.1. d
- Si plures personæ, ut sunt unum in natura diuina assumerent eandem naturam humanam, essent unus homo in una humanitate, sicut sunt unus in deitate.* 20.2. d
- Duæ personæ diuina simul sine tertia, nec principium creaturæ, nec terminus unius, & eiusdem naturæ creata esse possunt.* 22.2. a
- Persona in homine puro quomodo constituitur.* 24.1. a
- Plures personas posse assumere eandem naturam quomodo possit esse verum.* 24.1. d
- Persona Verbi non constituitur ex natura assumpta.* 29.2. a
- Per-

I N D E X.

- Persona definitio . 205. 1. d. & que sunt mutanda ut competat Deo, & Angelis. 206. 1. b*
- Persona diuina est sua natura identicè, non formaliter. 206. 1. d*
- Persona Christi non est sua natura humana, neque identicè, neque formaliter. 206. 2. b*
- Incommunicabilitas personæ quenam sit. 211. 1. b*
- Persona diuina cur ita simplex ut essentia. 211. 1. c*
- Si omnes tres persona diuina assumerent eandem numero humanitatem, essent vnus homo. 213. 1. d*
- Personam assumi implicat contradictionem. 221. 2. d*
- Personam in Christo consumpsisse personam, quomodo intelligatur. 233. 1. d*
- Persona Verbi post incarnationem composita non sit. 236. 2. d*
- Persona quid est. 243. 2. d*
- Persona diuina in Christo non constituitur simpliciter in esse per naturam humanam, sed benè in hoc esse. 247. 1. a*
- Persona diuina est æquè simplex, ac natura diuina. 263. 1. d*
- Persona Verbi composita non est maius bonum seipsa simplici. 265. 2. b*
- Persona Verbi non dicitur constituta ex multis ex quibus, sed ex multis in quibus existit. 265. 2. d*
- Persona Verbi quomodo post incarnationem differt à Patre, & Spiritu Sancto. 271. 2. d*
- Persona diuina est ita simplex uti essentia. 310. 2. a*
- De persona Verbi verificantur quæcunque dicuntur de vtraque natura in eo subsistente. 341. 1. d*
- Persona diuina est magis essentialiter Deus, quàm persona humana essentialiter homo. 371. 1. c*
- Personæ ethymon, & definitio. 413. 1. b. c*
- Persona, Res natura, & Hypostasis sunt nomina primæ intentionis. 418. 1. c*
- Persona diuina non habent eodem modo Deitatem. 420. 2. d*
- Persona Christi fuit passibilis, & mortalis. 461. 1. d*
- Sola persona diuina potest supplere vices cuiuscunque alterius personæ. 462. 1. a*
- Pietas.*
- Discrimen inter pietatem ut donum, & ut virtutem. 355. 2. a*
- Pietatis definitio. 355. 2. b*
- Pietatis donum in quo consistat. 355. 2. c*
- Pietas dupliciter consideratur. 357. 2. a*
- Plaga.*
- Plaga hominis mortui quomodo possint emitte re sanguinem. 642. 2. b*
- Pœna.*
- Quando fugimus Dei manum premiantem, accedimus ad manum punientem. 293. 2. a*
- Christi pœna fuit à Deo eam voluntariè assumente. 508. 2. a*
- Christus pœnas non de necessitate contraxit: sed voluntariè assumpsit. 509. 1. a*
- Pœna Christi fuerunt à tota Trinitate illas acceptante. 509. 1. b*
- Peccatum, & pœna possunt esse idem essentialiter, sed ut peccatum non est à Deo, ut pœna est à Deo. 509. 2. c*
- Pœnas Deus non vult per se, sed in ordine ad culpas. 510. 1. a*
- Angelus, & homo si non peccassent, nulla pœna fuisset. 510. 2. b*
- Sodomorum paruuli quare fuerunt puniti. 510. 2. c*
- Pœna aterna non est sine culpa propria. 510. 2. c*
- Pœna tripliciter sumitur, & distinguitur. 510. 2. d*
- Pœnitens dicitur quasi pœnam tenens. 511. 1. b*
- Pœna quot modis potest alicui infligi. 511. 1. c*
- Pœna peccato annexa. 512. 1. a*
- Pœna cæco nato inflictæ caruit culpa speciali, sed non caruit originali. 512. 1. c*
- Pœna Christi etsi fuit sine culpa propria, non fuit tamen sine culpa aliena. 512. 1. b*
- Dæmonum pœna non est omninò consumata. 518. 2. b. Consumabitur autem post diem iudicij. ibid.*
- Posse, & Potentia.*
- Posse respicit esse. 16. 2. a*
- Posse est respectu oppositorum: velle respicit vnum oppositorum tantum. 18. 2. a*
- Potentia ordinaria quomodo accipitur. 17. 1. e*
- Potentia quomodo appropriatur Patri, & Virtus Filio. 45. 2. a*
- Potentia dupliciter aliquid attribui potest. 45. 1. d*
- Potentia obedientialis in qualibet creatura respectu Dei. 70. 2. b*
- Potentia obedientialis creatura. 71. 1. d*
- Potentia peccandi, & moriendi iunguntur secundum legem communem, non autem secundum Dei dispensationem. 118. 1. d*
- Potentia peccandi dupliciter ab aliquo auferri potest. 118. 2. a*
- Obedientialis potentia. 139. 2. a*
- Potentia generandi potest sumi actiue, passiue, & impersonaliter. 297. 2. a*
- Potentia generandi, & spirandi dicit quid. 421. 2. c*
- Potentia potest assumi absque eo quod eleuetur ad actum fruitionis. 497. 1. a*
- Prædestinatio.*
- Prædestinatio quid. 301. 1. c*
- Prædestinatio Christi alia à prædestinatione Sanctorum. 301. 1. d*
- Prædestinatio est de re temporali, non de re aeterna. 301. 2. c*
- Prædestinatio non respicit personam secundum se, sed relatiue ad naturam. 302. 1. c*
- Præde-*

I N D E X.

- Prædestinatio est æterna, sed prædestinatus est temporalis.* 302.2.d
Ad prædestinationem septem requiruntur. 303.2.b
Prædestinatio est finis supernaturalis & gratia. 303.2.c
Prædestinatio non supponit merita. 303.2.d
Filius Dei potest dici prædestinatus per gratiam unionis, quæ non est in ipso, sed in natura humana. 306.2.a
Prædestinationis Christi terminus est gratia unionis cum Deo. 438.1.b
Prædestinatio importat quandam factionem. 438.1.b
Prædestinatio est æterna, sed est de re temporalis. 439.2.a
Prædestinationis definitio. 441.2.d
Prædestinatio Christi non est respectu gratiæ adoptionis, sed unionis. 442.2.c
Predicationis nostræ exemplar præcessit in Christo. 445.1.c
Prædestinatio quadrupliciter consideratur. 445.1.d
Prædestinatio Christi respicit naturam, prædestinatio nostra respicit personam. 445.2.a
Prædestinatio Christi est causa efficiens, exemplaris, & finalis prædestinationis nostræ. 446.2.a
Prædestinatio nostra in quo finaliter consistat. 446.2.d
- Prædicamentum.**
- Philosophus dicere potest prædicamentum substantiæ esse tria prædicamenta.* 289.1.a
Prædicamentorum distinctio, & ordo. 333.1.a
Prædicamenta decem quomodo in Deo esse possint. 370. per totum
Prædicamentum unum non prædicatur de alio, nisi denominatiuè. 370.1.a
Prædicamenta duo tantum sunt in diuinis, scilicet substantia, & relatio. 370.1.a
Perfectiones omnium prædicamentorum possunt Deo tribui absque eo, quod in ipso talia prædicamenta ponantur. 370.1.d
Habentia modos respectiuos possunt esse in diuersis prædicamentis. 606.1.c
- Prædicatio, & Prædicatum.**
- Denominatiua prædicatio non est eiusdem de seipso.* 30.1.b
Prædicatio essentialis, & denominatiua sunt ad inuicem repugnantes. 288.1.c
Prædicatio formalis, & identica. 322.2.d
Prædicatio triplex in diuinis, scilicet denominatiua, essentialis, & identica. 370.1.b
Prædicatio identica est propter nimiam simplicitatem. 371.2.a
Prædicatio denominatiua non opponitur omnino prædicationi essentiali. 372.2.b
Prædicatio primi modi dicendi per se. 559.2.d
Quod prædicatur de Deo, & creaturis non reduplicatiuè, neque uniuocè prædicatur. 285.2.b
- Ea, quæ prædicantur de Christo denominatiuè, possunt dici dominica.* 288.1.d
Abstracta, & concreta prædicantur in diuinis de personis propter summam simplicitatem. 375.1.b
Dici de omni, semper, per se, primo, & secundum quod ipsum. 400.1.d. & seqq.
Prædicatum generale habet definitionem generalem. 358.2.b
Prædicatum in propositione, semper se tenet ex parte formæ, vel naturæ. Subiectum autem ex parte suppositi. 465.2.a
Subiectum, & prædicatum Logicis, est Græcis suppositum, & appositum. 466.1.b
Prædicatio Apostolica quantum nobis profuerit. 446.1.d
- Prælatus, & Prælatio.**
- Prælatus quilibet secundum statum est perfectior subdito: & Religiosus quilibet est perfectior laico: sed secundum perfectionem personalem contingere potest è contra.* 599.1.b
Prælatio, & potestas post resurrectionem inter homines non erunt. 526.1.b
- Præscientia.**
- Res, quæ in se sunt contingentes relatæ ad diuinam præscientiam contrahunt quandam necessitatem.* 584.2.c
Præscientia diuina non imponit necessitatem rebus. 585.1.a
- Principatus.**
- Principatus officium.* 130.2.d
Principatus causæ quanam fuerint. 525.2.d
- Principium.**
- Principia ut sunt ratio cognoscendi possunt intelligi simul cum conclusionibus.* 517.2.b
Principia agibilia, & speculabilia sunt nobis nota lumine agentis intellectus. 634.1.a
- Præuatio.**
- Præuatio directè non est causa positionis.* 98.1.b
- Prius, & Posterius.**
- Priora origine sunt posteriora perfectione.* 498.2.c
Prius quomodo potest esse de ratione posterioris. 500.1.d
- Processio.**
- Processio Spiritus Sancti quomodo potest dici naturalis.* 40.2.c
Procedere ab alio principaliter quid sit. 426.1.a
- Propositio.**
- Triplex propositio, & loquutiones in diuinis verificari possunt.* 225.2.c
Propositiones modales reducuntur ad propositiones de inesse. 294.2.d
Vera, & falsa propositio de re, & de dicto intelligi potest. 584.2.b
- Pro-

I N D E X.

Proprium, & proprietas.

Proprium personalitatis est esse subiectum alicuius nature. 207.2.b
Proprium alicui est differentia alteri. 237.2.d
Proprietati relatiuæ diuina magis competit esse, quàm cuiuslibet substantia create. 232.1.b

Prudentia.

Prudentia est eligere medium in omnibus virtutibus. 361.1.d
Serpentem extrahere de foramine cum manu aliena est magna prudentia. 578.1.b

Puer.

Puer dum est in utero, neque spirat, neque respirat. 99.1.b
Puer in utero nutritur ut fructus in arbore. 99.1.c
Puer quomodo nutritur in utero, & extra uterum. 167.1.d
Pueri statim organizati quantitas, est sicut unius magnæ formicæ. 168.1.b

Puritas.

Puritas in aliquo dupliciter esse potest. 109.1.b

Q

Quæstio.

Quæstio de ente quomodo pertinet ad quæstionem de accidente. 223.1.a

Qualitas.

Qualitate eadem idem potest referri ad multa similia: & quantitate eadem ad multa equalia. 338.1.a
Qualitas symbola quomodo maneat in generatione alicuius. 392.2.a

Quantitas.

Pars quantitativa subsistit potentialiter in continuis, actualiter in contiguis. 319.1.d
Vnum in quantitate facit æquale, & vnum in qualitate facit simile. 332.2.c
Quantitas sequitur materiam, qualitas verò formam. 333.1.c
Vnum in quantitate facit æquale, in quantitate facit simile, in substantia facit idem. 339.1.a

Quidditas.

Quidditates rerum non sunt entia. 223.1.a
Quidditas eadem, ut quanta dicitur corpus, ut virtus sensitua, dicitur animalis, ut rationalis, dicitur homo. 558.1.b

R

Radix.

Radix naturaliter sancta producit ramos sanctos. 97.2.c

Reatus.

Reatus quid sit. 528.1.c

Reduplicatio.

Reduplicatio aliquando cadit supra suppositum, aliquando supra naturam. 283.2.b

Relatio, & Relatiuum.

Relationes ex tempore Deo aduenire possunt per solam mutationem creature. 8.2.a

Relationes veræ possunt Deo ex tempore aduenire per solam mutationem in creatura. 8.2.a

Relatio noua potest esse in Deo ex mutatione facta in creatura. 26.1.b

Referri potest vnum ad aliud per relationem, quæ est in alio. 190.2.a

Relationes secundum rem, & secundum rationem non sunt idem, quod relationes secundum esse, & secundum dici. 190.2.d

Ad relationem non est propriè motus. 193.1.d

Omnia, quæ faciunt distinctionem, faciunt compositionem, excepta relatione. 194.2.b

Relatio diuina plus habet de esse, quàm quælibet substantia create. 211.1.a

Relatio supra suum fundamentum nihil reale addit, nec facit compositionem. 228.1.a

Relatio respectu fundamenti est ratio, respectu oppositi, est res relata. 228.1.c

Relatio diuina constituit, & non componit. 229.2.d

Relatio diuina plus habet de stabilitate, quàm quælibet substantia create. 261.1.a

Relatio comparata ad fundamentum non est res, sed ratio. 264.1.b

Relatio ut sic nullam compositionem facit cum suo fundamento. 310.1.c

Relatio ut distinguit ab opposito, non facit compositionem in supposito. 310.1.d

Relatio non potest dici res, nisi ratione sui fundamenti. 333.2.b

Realis multiplicatio relationum in eodem supposito impeditur ab unitate, & identitate speciei. 335.1.b

Omnes res ex suo predicamento habent, ut sint aliquid: sed relatio habet ut sit ad aliquid. 335.1.a

In patre ut refertur ad plures filios, & in filio ut refertur ad patrem, & matrem, multiplicantur respectus, sed non relationes reales. 335.1.b

Relatio ex fundamento habet multitudinem, & unitatem. 337.1.a

Relationum realium multiplicatio impeditur ex parte fundamenti, & subiecti. 337.2.d

Relatione eadem filius refertur ad patrem, & matrem. 338.2.d

Relationum multiplicatio à quibus impeditur. 338. per totam.

Identitas est relatio secundum rationem. 339.1.a

Concedere fundamentum reale, & negare relationem realem est oppositum in adiecto. 341.1.c

Nouitas realis relatiua potest aduenire alicui nulla mutatione facta in subiecto. 341.2.d

Relatio ex fundamento habet realitatem, multitudinem, & unitatem. 341.1.d

Rela-

I N D E X.

- Relatio non remanet sublato fundamento.* 569.1.c
- Relatio filiationis Christi ubi fundabatur.* 570.1.a
- Aliquid potest esse relatiuum secundum rem, & secundum dici.* 191.2.d
- Relatiua respectu fundamenti non dicunt alietatem, nec distinctionem, sed respectu oppositorum.* 231.2.c
- Religiosi.
- Religiosi unde dicti.* 356.1.c
- Reliquia.
- Reliquia Sanctorum honoranda eodem honore, quo honorantur Sancti.* 377.2.d
- Christus reuelauit Luciano presbytero, ut honoraret corpora B. Stephani, & Gamalielis.* 380.2.a
- Resurrectio.
- Resurrectio Christi fuit maioris dignitatis, mors autem maioris meriti.* 571.2.a
- Idem liberum arbitrium in resurgentibus, & in Adam.* 573.2.c
- Deus dicitur Paradisus resurgētium.* 574.2.d
- Capilli, ungues, & similia, qui tonsi sunt redeunt in resurrectione.* 575.1.d
- In resurrectione vniuersali illud resurget, quod pertinebit ad decorem, & naturam resurgentium.* 575.2.b
- Reuerentia.
- Reuerentia, qua exhibetur Deo, potest esse virtus, & donum.* 357.1.b
- Superiores quomodo dicantur exhibere reuerentiam suis inferioribus.* 396.1.d
- Malis reuerentia non est exhibenda.* 396.1.d
- Reuerentiam Deo debemus anima, corpore, & rebus exterioribus.* 398.1.b
- S
- Sabellius.
- S** *Abellij error.* 451.1.a
- Sacerdos, & Sacerdotium.
- Christus sacerdos, & hostia.* 543.2.a
- Sacerdotes omnes sub sacerdotio Christi possunt dici vnus sacerdos.* 547.1.c
- Sacerdotij veteris, ac noui testamenti discrimen.* 151.2.c
- Sacerdotium Christi in quinque assimilatur sacerdotio Melchisedech.* 541.2.c
- Sacerdotij tria consideranda.* 543.1.b
- Sacerdotium Christi efficaciam habuit antequam fieret homo.* 545.1.c
- Sacerdotium Leuiticum fuit factum sine iureiurando, sed sacerdotium Christi fuit cum iureiurando.* 546.1.b
- Sacerdotium idem tamdiu durat, quamdiu durat idem ritus, modus offerendi, & ordo.* 546.1.d
- Sacerdotium Leuiticum durauit vsque ad Christum.* 546.2.a
- Sacramentum.
- Sacramenta à Christo instituta.* 2.2.h
- Sacramentis saluatur mundus.* 12.2.h
- Sacramenta noua legis causant gratiam.* 161.2.a
- Sacramenta sunt vasa gratia.* 388.1.a
- Sacramenta veteris legis conferebant gratiam ex opere operantis: sacramenta verò noua legis ex opere operato.* 388.1.a
- Sacramenta fluxerunt de latere Christi in Cruce dormientis.* 540.1.a
- Sacrificium.
- Sacrificium potest appellari omne opus bonum.* 362.1.a
- Sacrificia veteris legis, quæ in lege noua etiam obseruantur, non obseruantur ut ceremonialia, & figuratiua, sed ut moralia, & virtutis expressiua.* 363.2.c
- Salus.
- Saluandorum paucitas, vel multiplicitas, ex quo debeat attendi.* 49.2.a
- Desperandum non est de salute alicuius dum est in vita.* 396.2.d
- Salutis nostra modi duo.* 520.1.d
- Sanguis.
- Sanguis dicitur cibus membrorum.* 141.1.d
- Ex Dei prouidentia, Daemonum fallacia, & casu, euenire potest, ut ad occisoris presentiam, occisi plagæ sanguinem emittant.* 644.1.a
- Sanctificare.
- Sanctificati in utero fuerunt sanctificati per mediatorem Christum.* 96.2.d
- Sanctificatio in utero remittit culpam originalem, sed non debitum susceptionis baptismi post egressionem ex utero.* 108.1.d
- Sanctificatio prima, & secunda quid operata sint in B. Virgine.* 117.2.c
- Sanctificatio non tollit passiones, & pœnalitates.* 118.1.c
- Sanctificationis modi quinque.* 147.1.b
- Sanctificans primus est Deus simpliciter, merito est Christus.* 148.1.d
- Sapientia.
- Sapientia Dei quo sensu dicatur mulier.* 51.2.b
- Sapientia diuina omnia reficiuntur.* 600.2.c
- Satisfacere.
- Satisfactio ex iustitia requirit infinitatem, si offensa est infinita.* 37.2.a
- Pura creatura non potuit satisfacere pro peccato.* 38.2.c
- Satisfactio secundum diuinam acceptationem, & ut absolutè, & simpliciter fieri poterat.* 41.2.b
- Satisfacere potest quilibet homo per pœnitentiam, & contritionem pro peccato persona, sed non pro peccato natura.* 60.2.a
- Satisfactionis finitas, & infinitas unde sumenda.* 61.2.c
- Satisfactio pro altero quomodo fieri possit.* 64.1.c

I N D E X.

- Satisfacere non poterat pura creatura pro originali culpa, ut erat obligatoria toti humane naturæ.* 114.2.c
- Satisfacere tenebatur de congruo Christus ut homo.* 265.1.d
- Christus liberavit nos à peccatis sufficienter, non efficaciter.* 528.2.b
- Christus satisfecit pro omnibus sufficienter, non efficaciter.* 530.1.a
- Scientia.
- Scientiæ moralis finis.* 3.1.d
- Scientiæ visionis, & simplicis intelligentiæ.* 494.2.a
- Idem diuersimodè acceptum potest esse de consideratione diuersarum scientiarum.* 630.1.a
- Scriptura sacra.
- Sacra Scripturæ auctoritas quæta sit.* 108.2.d
- Scripturæ sacra loca quæ sonant hominem esse assumptum, quomodo intelligenda.* 249.1.b
- Semen.
- Semen fœminæ ad generationem essentialiter non concurrat.* 120.1.b
- Semen ad habendum quinque requiruntur.* 120.1.c
- Semen quandoque dicit progeniem.* 121.2.b
- Virtus in semine patris quid agat in materiam generationis.* 139.1.b
- Sensus.
- Sensus non potest iudicare de identitate, vel diuersitate accidentium consimilium, sed benè ratio.* 566.1.a
- Seruus.
- Seruus, & liber quis dicatur.* 356.2.c
- Subiectio dicitur quadam seruitus.* 396.1.d
- Similitudo.
- Similitudo quid sit.* 12.1.b
- Singulare.
- Singulare quid sit.* 241.2.a
- Sol.
- Sol, & Luna an possint multiplicari.* 92.1.d
- Sol materialis immittendo suos radios super omnes fœces non inquinatur.* 93.1.c
- Species.
- Species est totum esse indiuidui in homine puro: non autem in Christo.* 58.2.d
- Communis species potest sumi tripliciter.* 277.2.b
- Plura eiusdem speciei esse in eodem subiecto, est impossibile.* 335.1.a
- Magis, & minus non diuersificant speciem, quomodo intelligatur.* 391.1.d
- Speciale derogat generali.* 160.1.c
- Spes.
- Spes est de non visis.* 423.1.b
- Sperare, præsumere, & desperare quid sint.* 535.2.d
- Spes tendit in arduum, & altum.* 600.1.d
- Sperare debemus in Deo, quia potest omnes nostras cogitationes cognoscere.* 600.2.d
- Spei succedit tentio.* 610.1.b
- Spiritus.
- Spiritus quadruplex in animali.* 77.1.b
- Spiritus quot modis sumatur.* 79.1.d
- Spiritus vitalis, naturalis, & animalis sunt in corde, & à corde principaliter: in epate autem & in cerebro ut in organo cordis.* 313.2.b
- Spiritus Sanctus.
- Spiritus Sanctus potest dici media persona in Trinitate.* 44.2.b
- Obumbratio Spiritus Sancti in B. Virgine quid fecit. Vide etiam Scholium ad margines.* 149.1.a
- Spiritus Sanctus in conceptione Christi quomodo se habuit ut diuinum semen.* 149.2.b
- Spiritus Sanctus quomodo dicatur mittere Filium.* 156.1.a
- Attributa Spiritus Sancti.* 158.2.d
- Columba, in qua apparuit Spiritus Sanctus: à tota Trinitate facta fuit.* 274.2.b
- Spiritus Sanctus procedit ut viuus à viuente, non ex vi suæ processionis ut amor est, sed ut amor diuinus est.* 316.2.c
- Spiritus Sanctus cum procedat similis in natura, cur non dicatur Filius.* 348.2.c
- Spiritus Sanctus est à Patre, & Filio auctore, & authoribus.* 421.1.8
- Spiritus Sanctus pluribus modis procedit à Patre, quàm à Filio.* 421.1.c
- Spiritus Sanctus in quo sensu fraternæ dilectionis nuncupetur.* 611.2.d
- Status innocentie.
- In statu innocentie nulla corporis infirmitas fuisset.* 112.2.b
- D. Stephanus.
- D. Stephanus dum lapidaretur intendens in cœlũ aliud vidit, & aliud sperabat.* 602.2.b
- Subsistere.
- Subsistere quid importat.* 260.1.c
- Subsistere sumi potest pro esse fundamenti, & prout est sub alio sistere.* 260.2.c
- Subsistere humane nature in Christo est idem quod subsistere Verbi.* 262.1.b
- Subsistendi actus plures impossibile est esse in aliquo.* 560.1.d
- Substantia.
- In substantiis inanimatis, seu animatis alia anima, quàm rationali, non est personalitas.* 205.1.b
- Substantiarum multiplex distinctio.* 205.2.b
- Substantia quomodo predicatur.* 242.2.b
- Substantia, quæ est genus non predicatur de corpore, neque de anima: sed quæ est analogum.* 288.2.c
- Substantia non est vnum predicamentum naturale, sed vnum predicamentum logicum.* 289.1.a
- Substantia dicitur quinque modis.* 604.2.d
- Suppositum.
- Supposita diuina ratione vnius nature diuina dicuntur vnus Deus.* 28.1.d
- Supposi-

I N D E X.

Suppositum humanum de se est inassumptibile. 59.2.c
Suppositum quid addit supra naturā. 207.1.b
Differentia inter suppositū, & formā. 209.1.a
Suppositum constituitur ex natura, & proprietate. 210.1.d
Supposita diuina, & creata ex quibus constituuntur. 210.2.a
Gentiles intelligunt in diuina essentia suppositum absolutum. 215.2.c
Ratio accipiendi suppositum in diuinis, & in creaturis quinque modis differt. 227.2.b
Suppositum diuinum sequitur modum suae naturae, supplendo vices suppositi humani. 228.2.c
Suppositum diuinū habet à natura per se esse, & à relatione distinctionē ab alijs. 230.1.d
Suppositi creati proprium est habere esse per se, & naturā creatā in alio. 231.1.c
Suppositum diuinum in Christo habuit omne illud, quod habuisset suppositum creatum, si ibi fuisset. 234.1.b
Suppositum quodlibet diuinum potest assumere aliam naturam, non autem suppositum creatum. 244.1.d
Suppositum Verbi habet respectum ad duas naturas. 245.2.d
Suppositum Verbi in humana natura potest dici suppositum humanum. 246.1.a
Suppositum in diuinis non est indignitatis, sed praedicationis. 246.1.a
Suppositum diuinum, quia suppleuit vices suppositi humani, ideo de eo verificantur omnia, quae competunt supposito humano. 267.1.a
Quare ea, quae attribuuntur supposito humano verificantur de supposito diuino in Christo. 283.1.d
Suppositum idem, quod per naturam diuinam erat Deus, per naturam humanam est factum homo. 296.1.a
Supposito diuino ratione humanitatis non debetur latria, sed è contra. 374.2.d
Suppositum, Hoc aliquid, Res natura, Hypostasis, & Persona specialiter respiciunt praedicamentum substantiae. 410.2.a
Suppositum diuinum potest supplere vices cuiuslibet suppositi creati quantum ad supponere, & sustentare. 411.1.d
Suppositi, & rei naturae ethymon. 417.1.c
Suppositum, & res naturae, prout dicunt per se substantiam, non competunt Christo secundum quod homo. 417.1.d
Supposito competit agere, & pati, non secundum se, sed secundum naturam. 473.1.c

T

Tempus.

Tempus semper mediat inter duo instantia. 548.2.d

Tempus, quo mensurabatur vita Christi, fundabatur in motu primi mobilis. 549.1.b
Tempora inter duo non cadit nisi vnum instans. 549.1.d

Tentatio.

Tentatio, quando per eam facinus prouentum. 433.2.b

Theologia.

Theologia finis non est scire, sed diligere. 3.1.a
Theologi loqui debent ad modum Sancti. 156.2.c

Timor.

Timor duplex. 628.2.c
Timor reuerentialis manet in Beatis. 6.8.2.d

Totum.

Totum quomodo sit sua partes, & constituantur per formam totius. 58.1.b

Totum quomodo praecedat, & praecedatur à partibus. 80.1.d.74.1.d

Totum, & perfectum quomodo differat. 8c.2.c

Totum habet esse per se, & non per partes. 83.1.a

Totum integrale est directè in genere, non autem partes: sic etiam totum essentialè, & partes eius. 245.1.d

Trinitas.

Tota Trinitas operata est incarnationem, quae ad solum Filiū est terminata. 4.1.d.13.2.d

Trinitatis opera ad extra indiuisa. 13.2.c

Trinitatis opera ad extra indiuisa. 32.2.c

Trinitas tota est vnita carni effectiue, non terminatiue. 32.2.b

Trinitas tota fuit medium effectiuum incarnationis. 85.2.a

Trismegistus.

Trismegistus quomodo putabat, homines posse facere Deos. 376.2.b

V

Vegetatiuum.

Vegetatiuum, & sensitiuum in homine dicunt aliam, & aliam potentiam, non aliam, & aliam essentiam. 426.2.d

Verbum.

Verbum in incarnatione non acquisiuit perfectionem, sed eam tribuit creaturae. 8.2.b

Verbum diuinum per assumptionem carnis, nullam acquisiuit imperfectionem, sed perfectionem summam creaturae communicauit. 8.2.d

Verbum, si assumpsisset duas humanitates, diceretur duo homines. 28.1.c

Verbum, si assumpsisset naturam Adae, non fuisset Mediator pro eadem natura. 63.2.c

Verbum assumpsit naturam in indiuiduo, ut est hic, & nunc. 90.2.d

Verbum quomodo assumpserit naturam in athomo. 223.2.a

I N D E X.

- Verbi diuini simplicitas ante incarnationem, & compositio post incarnationem ostenditur.* 267.1.c
- Verbum poterat viuificare carnem effectiue, non autem formaliter.* 273.1.c
- Verbum posset de potentia absoluta dimittere naturam assumptam.* 406.2.c
- Verba, quæ sonant incipere esse, sunt à Filio Dei remouenda.* 473.1.a. *quæ verò sonant incipere esse aliquo modo, non est inconueniens ei attribuere.* 473.1.b
- Verbum potest esse unitum essentia, & potentia secundum esse personale absque eo, quod sit unitum potentia per fruitionem.* 496.1.d
- Vestigium.
- Vestigium, & imago in quibus reperiuntur.* 55.2.d
- Vinum.
- Vinum ex aqua dupliciter generari potest.* 515.2.c
- Vinum quomodo in icetu fulminis conuertitur in acetum.* 567.1.a
- Virginitas, & Virgo.
- Virginitas dicitur vita in carne præter carnem.* 130.1.d
- Virgo quedam Parisijs tempore Aegidij sine aperitione claustrorum concepit.* 128.1.b
- Status Virginitatis est status consilij: Status carnalis copulae est status inaulgentie.* 483.1.c
- Virtus.
- Virtus ex quibus dignoscitur.* 354.1.d
- In qualibet virtute finaliter queritur Deus specialiter.* 355.1.a
- Virtutes omnes possunt facere opera omnium virtutum.* 260.1.c
- Bellare ut præcipitur à Deo, non est actus virtutis Theologicæ, sed Cardinalis.* 363.2.b
- Virtutes omnes in esse perfecto sunt connexæ, ita ut nullus possit habere vnã earum perfectè, nisi habeat omnes.* 360.2.c
- Virtutis moralis definitio.* 361.1.c
- Virtutes aliæ sine prudentia esse non possunt.* 361.1.d
- Seruire Deo quomodo spectet ad omnem virtutem.* 362.1.b
- Virtutes omnes morales habent Deum pro fine, sed non omnes habent Deum pro obiecto.* 363.1.b
- Virtutum Theologicarum discrimen ab alijs virtutibus.* 363.1.b
- Actus eliciti à virtutibus Theologicis non sunt circa aliquid exterius.* 363.1.c
- Virtutum Theologicarum obiectum est Deus.* 363.2.b
- Virtutes Theologicæ quomodo deseruiant latræ.* 364.1.a
- Virtutes Theologicæ quomodo se habeant ad latræ.* 364.1.b
- Virtus, quæ per opera manifestatur, est testimonium honoris.* 374.2.a
- Vna virtus potest vti actu alterius virtutis.* 387.2.b
- Virtutis definitio.* 393.1.b
- Prelati si non sint virtuosi formaliter, sunt tamen virtuosi causaliter.* 397.1.a
- Virtute vincitur culpa.* 511.2.b
- Virtutes Theologales an remaneant in Patria quantum ad ornatum, scilicet fides, & spes, quid senserit Aegidius, vide Schol.* 544.1.a
- Virtutes Cardinales in Christo.* 626.2.c
- Virtus quid sit.* 629.1.d
- Virtus innominata quæ.* 630.1.c
- Virtutum moralium subiectum.* 631.1.a
- Virtutes, & habitus non sumunt speciem ex subiecto, sed ex obiecto, vel ex fine.* 631.1.d
- Vitis.
- Vitis dicitur tota merces.* 431.2.c
- Vita, & Viuere.
- Vita sumitur pro esse essentiali, quam plurificari in Christo non est inconueniens.* 262.1
- Christus incæpit viuere vita hominis, non autem vita Dei.* 472.1.b
- Si posset resaurari in integrum id, quod perditur, vita animalis posset perpetuari.* 514.2.a
- A calido, in quo consistit vita, semper fluit siccitas.* 515.2.a
- Homo cur non possit in vita perpetuari.* 516.1.a
- Qualis vita, talis finis viuientis.* 628.1.c
- Viuere quadrupliciter sumitur.* 98.2.a
- Viuere nostrum est quoddam mori.* 112.2.d
- Vnio.
- Vnio diuina, & humana natura ex vnione anime rationalis cum carne explicatur.* 6.1.c
- Vnio Verbi cum natura humana ex vnione anime rationalis cum carne explicatur.* 6.1.c
- Vnionis Verbi cum humana natura possibilitas, & non repugnantia.* 6.1.d
- Vnio Verbi cum vnione anime rationalis carni habet multas dissimilitudines.* 6.1.d
- Vnio humana natura ad diuinam potest fieri dupliciter.* 14.2.b
- Vnio humanitatis ad Deum representatur per vnionem anime ad carnem.* 20.1.a
- Vnio nature assumptæ ad hoc, quod pluribus personis competere possit, quid requiratur.* 22.1.a
- Vnio de facto terminata est immediatè ad personam Verbi, de possibili potuit immediatè terminari ad naturam.* 24.2.b
- Vnio nature creata ad personam Verbi non dicit mutationem in Deo.* 26.1.b
- Vnio nature humana ad Verbum non se habet omnino, ut indumentum.* 29.2.c
- Vnio in ratione operantis, in quo consistat.* 32.2.d
- Vnio cum permixtione alterius nature est impossibilis.* 34.1.c
- Vnio

I N D E X.

- Vnio ad hoc ut sit terminata ad personam Verbi, & non ad naturam sufficit inter ipsa distinctio rationis.* 35.1.a
- Vnio hypostatica quid addat supra unitatem, quam habet Deus ad quamlibet creaturam.* 69.2.c
- Illud, quod alteri unitur, vel ab eo assumitur, non semper de illo predicatur.* 82.2.a
- Vnio Verbi est relatio in humana natura realiter, in Deo secundum rationem.* 85.2.d
- Vnio sequitur assumptionem, sicut relatiuum sequitur absolutum.* 86.1.b
- Vnionis potest assignari medium effectiuum, non autem formale.* 86.2.c
- Vnio per fruitionem est secundum operationem, sed vnio per assumptionem est secundum esse formale.* 86.2.b
- Vnio non est medium antecedens, sed consequens assumptionem.* 87.1.a
- Vnio fecit Deum hominem, & hominem Deum.* 146.2.b
- Ordo in vnione Verbi.* 176.1.a
- Vnio personalis in Christo presupponit naturaliter alias vniones.* 182.2.d
- Deus unitur rebus sex modis.* 182.2.a
- Vnio dicit actionem, & relationem inter unita.* 189.a
- Vnio est quid creatum.* 189.2.b
- Vnio Verbi ad naturam humanam est actio transiens.* 189.2.c
- Vnio est relatio.* 190.1.b
- Vnio per quam ad Verbum est vnita natura humana per seipsam comparatur ad Verbum.* 192.1.d
- Vnio Verbi ad humanam naturam excellit omnes alias vniones.* 192.2.c
- Vnio Verbi ad humanitatem est maior alijs vnionibus continenter, & inclusiue.* 193.1.b
- Modus vnionis ex intimitate est proprius vnioni Verbi.* 193.2.d
- Vnionem Verbi ad humanitatem non esse tantam, quanta est vnio diuinarum personarum in substantia, tripliciter ostenditur.* 194.1.d
- Vnio Verbi cum humanitate, cur dicatur maxima.* 195.1.c.d
- Vnio immediatè poterat fieri in natura de potentia Dei absoluta.* 213.1.b
- Vnio est facta ad naturam, non in natura.* 216.2.c
- Vnio aliquando dicit relationem, aliquando actionem.* 219.2.d
- In vnione humana natura ad Verbum nihil ei subtrahitur: ita in separatione nihil ei superadditur ad hoc ut ibi sit propria personalitas, si à Verbo defereretur, sed sufficit nouus modus essendi, qui ad esse personale requiritur.* 223.2.c
- De vnione facta in Christo tripliciter loqui possumus.* 233.2.b
- Quod unitur alicui personaliter, licet possit adesse, & abesse, non tamen dicitur uniri accidentaliter.* 276.1.b
- In vnione tria considerantur.* 442.2.c
- Vnio passiuè competit naturæ, terminatiuè personæ, & effectiuè Trinitati.* 443.1.a
- Vnio per amorem est potior vnione per intellectum.* 497.2.a
- Vniuersale.
- Vniuersale, & particulare quomodo sunt idem.* 475.2.e
- Res eadem potest esse vniuersalis & particularis.* 584.2.d
- Vnum, & Vnitas.
- Quod non est vnum, non est.* 65.1.d
- Vbi est vnum propter aliud, utrobique est tantum vnum quomodo intelligatur.* 398.1.d
- Vnitate suppositi stante, omnis pluralitas in eo est secundum quid.* 256.1.b
- Vnitas omnis est secundum quid, stante diuersitate suppositorum.* 256.1.b
- Voluntas.
- Voluntates duæ in Christo.* 496.2.a
- Coniungere, & disungere potentias à suis obiectis pertinet ad voluntatem.* 500.2.b
- Velle quomodo sit de ratione ipsius intelligere.* 500.1.c
- Concursus voluntatis cum intellectu est quasi naturalis, ideo non est semper in potestate nostra prohibere tale velle, sed bene persistere.* 503.1.b
- Quid si per miraculum moueretur intellectus sine voluntate.* 503.1.c
- Naturale, & violentum in naturalibus, est voluntarium, & inuoluntarium in intellectualibus.* 608.2.e
- Votum.
- Vota Religiosorum cur tria.* 356.1.c
- Ex voto potest aliquis se obligari ad omnia opera virtutum.* 360.2.b
- Vsyæ.
- Vsyæ, Vsyosis, & Hypostasis quid significant.* 605.1.a

F I N I S.

ERRATA SIC CORRIGE.

Prior numerus Paginae : secundus Columnam : tertius verò lineam indicat.

27. 1. 42. Alij, *corr.* alia, 43.2. 9. obedientia, obedientia. 61.2. 5. vnio, *deleatur* ly vnio. 62. 1. 36. satisfaciendust, satisfaciendum est. 58.1. 50. hoit modi, huiusmodii. 71.1. 14. *Adde* eit magis assumptibilis. 87.2. 14. infirma, infirma. 96.1. 39. collegit, elegit. 96.1. 43. quando, *adde* dicit. 106. 2. 39. moritur, *adde* benè. 136. 2. 4. sum, sumit. 133.2. 28. *dele* in, *in* *in* *marginè* *dele* culpa. 178. 2. 2. hominis, homini. 200.1. 22. alterafe, alterari. 201.1. 21. diactus, distinctus. 206. 1. 20. præfa, præfata. 236. 1. 3. *dele* quia. 238. 1. 5. assumptam, assumptam. 249. 2. 18. *adde* Christus non est homo. 256. 1. 10. ipse, ipso. 256.1. 29. illud, illa. 254. 1. 45. maior, minor. 261. 1. 20. *adde* est. 264.2. 27. dicendum, videndum. 287. 1. 25. Dominicus, Dominus. 288. 1. 11. *dele* non. 289. 2. 45. *dele* dominus. 300.1. 34. falsa, vera. 303. 2. 22. ideo, *adde* hæc non. 312.1. 16. *dele* Chri. 314. 2. 29. neutri, neutrius. 333. 1. 1. prædicamentum, prædicamentorum. 345.1. 31. contrarium, continuum. 356. 1. 21. Deum, aurum. 363.2. 13. quia, quem. 364. 1. 7. ordinant, ordinantur. 368. 2. 16. debes, debes. 370. 2. 35. præcedens, procedens. 385. 2. 38. dignitatis, deitatis. 386.2. 29. debeamus, *adde* Deo. 387. 1. 24. boni, bonis. 388. 1. 41. & quia recta, recta autem. 389. 2. 27. illa, hæc. 392. 2. 23. *dele* quæ. 396. 1. 22. latriæ, dulia. 396. 1. 23. latria, dulia. 399. 2. 36. Patri, Patri. 400. 1. 7. *dele* homo, est. 400. 2. 28. substantiæ, figuræ. 402. 1. 46. spiritus, Christus, 406. 1. 49. *dele* non. 408. 1. 26. diuinam, aliquam. 408. 2. 51. *dele* non. 411. 1. 24. esse, cum. 413. 2. 6. vt hic homo. *adde* sit persona. 419. 2. 15. filios, filium. 488. 1. 4. melioris, melior. 510. 2. 16. cum, non. 510. 2. 30. poena æterna, poenam æternam. 513. 1. 12. obsequentem, obsequium. 549. 2. 2. aqua, ignis. 601. 1. 33. omnibus, omnia. 602. 2. 1. resistunt, desistunt. 605. 1. 24. annuitatem, nullitatem. 637. 2. 9. armento, argumento. 638. 2. in mortale, *dele* in.

REGESTVM.

¶ ¶¶ A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss
Tt Vu Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh

a b c

Omnes sunt Terniones, præter H h h, & c, quæ sunt Duerniones.

ROMAE, Ex Typographia Alexandri Zannetti. MDCXXIII.

SVPERIORVM PERMISSV.